

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 316

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 55

14 noiembrie 2012

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ 12**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1026/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind anumite măsuri în scopul conservării stocurilor de pește aplicabile țărilor care permit pescuitul nedurabil 34**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1027/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 în ceea ce privește farmacovigilența ⁽¹⁾ 38**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1028/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește schema de plată unică și sprijinul acordat viticultorilor 41**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1029/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de introducere a unor preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan 43**

Preț: 4 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1024/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 octombrie 2012

privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Aplicarea anumitor acte ale Uniunii care reglementează libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor în cadrul pieței interne impune statelor membre să coopereze mai eficient și să facă schimb de informații între ele și cu Comisia. Deoarece mijloacele practice de realizare a acestor schimburi de informații adeseori nu sunt specificate în actele respective, este nevoie să se prevadă aranjamente practice corespunzătoare.

(2) Sistemul de informare al pieței interne (IMI) este o aplicație software care poate fi accesată prin internet, dezvoltată de Comisie în cooperare cu statele membre, cu scopul de a sprijini statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a cerințelor privind schimbul de informații prevăzute în actele Uniunii prin instituirea unui mecanism centralizat de comunicare destinat să faciliteze schimbul transfrontalier de informații și asistența reciprocă. În special, IMI ajută autoritățile competente să își identifice omologii din alte state membre, să gestioneze schimbul de informații, inclusiv de date cu

caracter personal, pe baza unor proceduri simple și uniforme, și să depășească barierele lingvistice, pe baza unor fluxuri de lucru predefinite și traduse în prealabil. Comisia ar trebui să furnizeze utilizatorilor IMI orice funcționalitate de traducere suplimentară existentă care corespunde nevoilor acestora, este compatibilă cu cerințele de securitate și de confidențialitate pentru schimbul de informații în cadrul IMI și poate fi oferită la un cost rezonabil, dacă este disponibilă.

(3) Pentru a depăși barierele lingvistice, IMI ar trebui, în principiu, să fie disponibil în toate limbile oficiale ale Uniunii.

(4) Scopul IMI ar trebui să fie îmbunătățirea modului de funcționare a pieței interne, prin furnizarea unui instrument eficace, ușor de utilizat, pentru punerea în aplicare a cooperării administrative dintre statele membre și dintre statele membre și Comisie, facilitând astfel aplicarea actelor Uniunii enumerate în anexa la prezentul regulament.

(5) Comunicarea Comisiei din 21 februarie 2011 intitulată „O mai bună guvernare a pieței unice prin intensificarea cooperării administrative: o strategie pentru extinderea și dezvoltarea Sistemului de informare al pieței interne (Internal Market Information System – «IMI»)» prevede planuri pentru posibila extindere a IMI la alte acte ale Uniunii. Comunicarea Comisiei din 13 aprilie 2011 intitulată „Actul privind piața unică: Douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii – «Împreună pentru o nouă creștere»” subliniază importanța IMI pentru întărirea cooperării dintre actorii implicați, inclusiv la nivel local, contribuind astfel la o mai bună guvernare a pieței unice. Prin urmare, este necesară stabilirea unui cadru juridic solid pentru IMI și a unui set de norme comune pentru a se asigura că IMI funcționează eficient.

⁽¹⁾ JO C 43, 15.2.2012, p. 14.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2012.

(6) În cazul în care aplicarea unei dispoziții a unui act al Uniunii impune statelor membre să facă schimb de date

- cu caracter personal și prevede scopul acestei prelucrări, o asemenea dispoziție ar trebui considerată un temel juridic corespunzător pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, sub rezerva condițiilor stabilite la articolele 8 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. IMI ar trebui privit, în principal, ca un instrument utilizat pentru schimbul de informații, inclusiv de date cu caracter personal, care altfel ar avea loc prin intermediul altor mijloace, inclusiv poșta, faxul sau poșta electronică – pe baza unei obligații juridice impuse autorităților și organismelor statelor membre prin acte ale Uniunii. Datele cu caracter personal care fac obiectul schimbului prin intermediul IMI ar trebui culese, prelucrate și utilizate numai în scopuri care sunt conforme cu cele pentru care au fost culese inițial și ar trebui să facă obiectul tuturor garanțiilor relevante.
- (7) Pe baza principiului respectării vieții private din momentul conceperii, IMI a fost dezvoltat în conformitate cu cerințele legislației privind protecția datelor și a permis protecția datelor încă de la introducerea sa, în special datorită restricțiilor impuse cu privire la accesul la datele cu caracter personal care fac obiectul schimbului în cadrul IMI. Prin urmare, IMI oferă un nivel considerabil mai ridicat de protecție și de securitate comparativ cu alte metode de schimb de informații, cum ar fi poșta, telefonul, faxul sau poșta electronică.
- (8) Cooperarea administrativă prin mijloace electronice între statele membre și între statele membre și Comisia ar trebui să fie conformă cu normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽¹⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁽²⁾. Definițiile utilizate în Directiva 95/46/CE și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 ar trebui să se aplice, de asemenea, în sensul prezentului regulament.
- (9) Comisia furnizează și gestionează software-ul și infrastructura IT pentru IMI, asigură securitatea IMI, gestionează rețeaua coordonatorilor naționali IMI și este implicată în formarea utilizatorilor IMI și în acordarea de asistență tehnică acestora. În acest scop, Comisia ar trebui să aibă acces numai la acele date cu caracter personal care sunt strict necesare pentru a duce la îndeplinire sarcinile conform responsabilităților stabilite în prezentul regulament, precum înregistrarea coordonatorilor naționali IMI. Comisia ar trebui, de asemenea, să aibă acces la datele cu caracter personal în momentul în care extrage, la solicitarea altui actor IMI, astfel de date care au fost blocate în IMI și la care persoana vizată a solicitat acces. Comisia nu ar trebui să aibă acces la datele cu caracter personal care fac obiectul schimbului ca parte a cooperării administrative din cadrul IMI, cu excepția cazului în care un act al Uniunii prevede un rol pentru Comisie într-o asemenea cooperare.
- (10) Pentru a asigura transparența, în special pentru persoanele vizate, dispozițiile actelor Uniunii pentru care urmează să fie utilizat IMI ar trebui enumerate în anexa la prezentul regulament.
- (11) IMI poate fi extins în viitor la noi domenii, în care poate contribui la asigurarea punerii în aplicare efective a unui act al Uniunii în mod eficient din punct de vedere al costurilor, facil din punctul de vedere al utilizatorilor, ținând seama de fezabilitatea tehnică și de impactul general asupra IMI. Comisia ar trebui să efectueze testele necesare pentru a evalua capacitatea tehnică a IMI în vederea oricărei extinderi preconizate. Deciziile de a extinde IMI la noi acte ale Uniunii ar trebui să fie luate prin procedura legislativă ordinară.
- (12) Proiectele-pilot reprezintă un instrument util pentru a testa dacă extinderea IMI este justificată și pentru a adapta funcționalitatea tehnică și aranjamentele procedurale la cerințele utilizatorilor IMI înainte de a fi luată o decizie privind extinderea IMI. Statele membre ar trebui să fie implicate pe deplin în luarea deciziilor privind actele Uniunii care ar trebui să facă obiectul unui proiect-pilot și privind modalitățile respectivului proiect-pilot, pentru a se asigura că proiectul-pilot reflectă nevoile utilizatorilor IMI și că dispozițiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal sunt respectate pe deplin. Astfel de modalități ar trebui să fie definite separat pentru fiecare proiect-pilot.
- (13) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să împiedice decizia statelor membre și a Comisiei de a utiliza sistemul IMI pentru schimbul de informații care nu implică prelucrarea datelor cu caracter personal.
- (14) Prezentul regulament ar trebui să stabilească norme pentru utilizarea IMI în scopul cooperării administrative, care poate cuprinde, între altele, schimburi de informații bilaterale, proceduri de notificare, mecanisme de alertă, acorduri de asistență reciprocă și rezolvarea problemelor.
- (15) Dreptul statelor membre de a decide căror autorități naționale le revin obligațiile care decurg din prezentul regulament ar trebui să rămână neafectat de prezentul regulament. Statele membre ar trebui să fie în măsură să adapteze funcțiile și responsabilitățile legate de IMI la structurile lor administrative interne, precum și să pună în aplicare nevoile unui anumit flux de lucru IMI. Statele membre ar trebui să fie în măsură să desemneze coordonatori IMI suplimentari pentru a îndeplini sarcinile coordonatorilor naționali IMI, singuri sau împreună cu alții, pentru un anumit domeniu al pieței interne, un anumit sector administrativ, o anumită regiune geografică sau conform unui alt criteriu. Statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la coordonatorii IMI pe care i-au desemnat, dar nu ar trebui să aibă obligația de a indica coordonatori IMI suplimentari în IMI, dacă acest fapt nu este necesar pentru buna sa funcționare.
- (16) Pentru a realiza o cooperare administrativă eficientă prin intermediul IMI, statele membre și Comisia ar trebui să se asigure că propriii actori IMI dispun de resursele necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu prezentul regulament.

(1) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

(2) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (17) Deși IMI este, în esență, un instrument de comunicare destinat cooperării administrative între autoritățile competente, care nu este deschis publicului larg, s-ar putea dovedi necesară dezvoltarea unor mijloace tehnice care să permită actorilor externi precum cetățenii, întreprinderile și organizațiile să interacționeze cu autoritățile competente pentru a furniza informații sau pentru a extrage date sau pentru a-și exercita drepturile în calitate de persoane vizate. Astfel de mijloace tehnice ar trebui să includă garanții adecvate de protecție a datelor. Pentru a asigura un nivel înalt de securitate, orice astfel de interfață publică ar trebui construită astfel încât să fie pe deplin separată din punct de vedere tehnic de IMI, la care ar trebui să aibă acces numai utilizatorii IMI.
- (18) Utilizarea IMI ca suport tehnic pentru rețeaua SOLVIT nu ar trebui să aducă atingere caracterului informal al procedurii SOLVIT, care se bazează pe un angajament voluntar al statelor membre, în conformitate cu Recomandarea Comisiei din 7 decembrie 2001 referitoare la principiile de utilizare a „SOLVIT” – rețeaua de soluționare a problemelor intervenite pe piața internă⁽¹⁾ („Recomandarea SOLVIT”). Pentru ca funcționarea rețelei SOLVIT să continue pe baza condițiilor de lucru existente, una sau mai multe sarcini ale coordonatorului național IMI pot fi încredințate centrelor SOLVIT în contextul propriei lor activități, astfel încât acestea să poată funcționa independent față de coordonatorul național IMI. Prelucrarea datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale, ca parte a procedurilor SOLVIT, ar trebui să beneficieze de toate garanțiile prevăzute în prezentul regulament, fără a aduce atingere caracterului neobligatoriu al Recomandării SOLVIT.
- (19) În timp ce IMI include o interfață prin internet pentru utilizatorii săi, în anumite cazuri și la cererea statului membru vizat, ar putea fi oportună analiza unor soluții tehnice pentru transferul direct al datelor din sistemele naționale în IMI, acolo unde astfel de sisteme naționale au fost deja dezvoltate, în special pentru procedurile de notificare. Punerea în aplicare a unor astfel de soluții tehnice ar trebui să depindă de rezultatul unei evaluări a fezabilității, costurilor și beneficiilor așteptate ale acestora. Soluțiile respective ar trebui să nu aducă atingere structurilor existente și ordinii competențelor la nivel național.
- (20) În cazul în care și-au îndeplinit obligația de notificare, în temeiul articolului 15 alineatul (7) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne⁽²⁾, prin utilizarea procedurii în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale⁽³⁾, statele membre nu ar trebui să aibă și obligația de a face aceeași notificare prin intermediul IMI.
- (21) Schimbul de informații prin intermediul sistemului IMI decurge din obligația juridică a autorităților statelor membre de a oferi asistență reciprocă. Pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a pieței interne, informațiile primite de o autoritate competentă prin intermediul IMI din partea unui alt stat membru nu ar trebui să fie private de valoarea lor probatorie în cadrul procedurilor administrative exclusiv pe motiv că provin dintr-un alt stat membru sau că au fost primite prin mijloace electronice și ar trebui tratate de respectiva autoritate competentă în același mod în care tratează documentele similare provenind din propriul stat membru.
- (22) Pentru a garanta un nivel ridicat de protecție a datelor, trebuie stabilite perioade maxime de păstrare a datelor cu caracter personal în IMI. Cu toate acestea, perioadele respective ar trebui să fie bine echilibrate, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea ca IMI să funcționeze în mod adecvat, precum și de dreptul persoanelor vizate de a-și exercita pe deplin drepturile, de exemplu prin obținerea de dovezi referitoare la faptul că a avut loc un schimb de informații, în scopul de a contesta o decizie. În special, perioadele de păstrare nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor prezentului regulament.
- (23) Ar trebui să existe posibilitatea de a prelucra numele și datele de contact ale utilizatorilor IMI în scopuri compatibile cu obiectivele prezentului regulament, inclusiv monitorizarea utilizării sistemului de către coordonatorii IMI și Comisie, comunicarea, formarea și inițiativa de sensibilizare, precum și colectarea informațiilor privind cooperarea administrativă sau asistența reciprocă în cadrul pieței interne.
- (24) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ar trebui să monitorizeze și să urmărească asigurarea punerii în aplicare a prezentului regulament, printre altele prin păstrarea legăturii cu autoritățile naționale pentru protecția datelor, inclusiv a dispozițiilor relevante privind securitatea datelor.
- (25) Pentru a asigura monitorizarea eficace a funcționării IMI și a punerii în aplicare a prezentului regulament, precum și raportarea cu privire la acestea, statele membre ar trebui să pună la dispoziția Comisiei informațiile relevante.
- (26) Persoanele vizate ar trebui să fie informate cu privire la prelucrarea datelor lor cu caracter personal în IMI și la faptul că au drept de acces la datele care le privesc și dreptul de a solicita ca datele inexacte să fie corectate, iar cele prelucrate ilegal să fie șterse, în conformitate cu prezentul regulament și cu legislația națională de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE.
- (27) Pentru a permite autorităților competente din statele membre să pună în aplicare dispozițiile juridice pentru cooperarea administrativă și să realizeze schimburi de informații prin intermediul IMI într-un mod eficient, ar putea fi necesară stabilirea unor aranjamente practice pentru un astfel de schimb. Aranjamentele respective ar trebui să fie adoptate de Comisie sub forma unui act de punere în aplicare separat pentru fiecare act al Uniunii enumerat în anexă sau pentru fiecare tip de procedură de cooperare administrativă și ar trebui să reglementeze

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2001, p. 79.

⁽²⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽³⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

funcționalitatea tehnică esențială și aranjamente procedurale necesare pentru punerea în aplicare a procedurilor relevante de cooperare administrativă prin IMI. Comisia ar trebui să asigure întreținerea și dezvoltarea software-ului și a infrastructurii TI pentru IMI.

- (28) Pentru a asigura suficientă transparență pentru persoanele vizate, fluxurile de lucru predefinite, seturile de întrebări și răspunsuri, formularele și alte aranjamente referitoare la procedurile de cooperare administrativă în IMI ar trebui să fie făcute publice.
- (29) În cazul în care statele membre aplică, în conformitate cu articolul 13 din Directiva 95/46/CE, orice fel de limitări ale drepturilor persoanelor vizate sau excepții de la acestea, informațiile cu privire la astfel de limitări sau excepții ar trebui să fie făcute publice, pentru a asigura deplina transparență pentru persoanele vizate. Astfel de excepții sau limitări ar trebui să fie necesare și proporționale în raport cu obiectivul vizat și să facă obiectul unor garanții adecvate.
- (30) În cazul în care între Uniune și țări terțe se încheie acorduri internaționale care reglementează, de asemenea, aplicarea dispozițiilor actelor Uniunii care figurează în anexa la prezentul regulament, ar trebui să fie posibilă includerea omologilor actorilor IMI din astfel de țări terțe în procedurile de cooperare administrativă realizate prin IMI, cu condiția să se fi stabilit că respectiva țară terță oferă un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal, în conformitate cu Directiva 95/46/CE.
- (31) Ar trebui să se abroge Decizia 2008/49/CE a Comisiei din 12 decembrie 2007 privind punerea în aplicare a Sistemului de informare al pieței interne (IMI) în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal⁽¹⁾. Decizia 2009/739/CE a Comisiei din 2 octombrie 2009 de stabilire a unor modalități practice pentru schimbul de informații prin mijloace electronice între statele membre în temeiul capitolului VI din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne⁽²⁾ ar trebui să se aplice în continuare în ceea ce privește chestiunile referitoare la schimbul de informații în temeiul Directivei 2006/123/CE.
- (32) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽³⁾.
- (33) Rezultatele statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare efectivă a prezentului regulament ar trebui monitorizate în cadrul raportului anual privind

funcționarea IMI, pe baza datelor statistice din IMI și a oricăror alte date relevante. Rezultatele statelor membre ar trebui evaluate, între altele, pe baza timpilor medii de răspuns, în scopul asigurării unor răspunsuri rapide și de bună calitate.

- (34) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea normelor pentru utilizarea IMI pentru cooperare administrativă, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele acestora, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (35) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 22 noiembrie 2011⁽⁴⁾.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele pentru utilizarea unui sistem de informare al pieței interne (IMI) pentru cooperarea administrativă, inclusiv prelucrarea datelor cu caracter personal, între autoritățile competente ale statelor membre și între autoritățile competente ale statelor membre și Comisie.

Articolul 2

Instituirea IMI

Se instituie în mod formal IMI.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

(1) IMI se utilizează pentru cooperarea administrativă dintre autoritățile competente ale statelor membre și dintre autoritățile competente ale statelor membre și Comisie, cooperare necesară pentru punerea în aplicare a actelor Uniunii în domeniul pieței interne, în sensul articolului 26 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care prevăd cooperarea administrativă, inclusiv schimbul de date cu caracter personal, între statele membre sau între statele membre și Comisie. Respectivele acte ale Uniunii sunt enumerate în anexă.

(2) Niciun element din prezentul regulament nu are ca efect conferirea unui caracter obligatoriu dispozițiilor actelor Uniunii care nu au forță juridică obligatorie.

⁽¹⁾ JO L 13, 16.1.2008, p. 18.

⁽²⁾ JO L 263, 7.10.2009, p. 32.

⁽³⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽⁴⁾ JO C 48, 18.2.2012, p. 2.

*Articolul 4***Extinderea IMI**

(1) Comisia poate derula proiecte-pilot pentru a evalua dacă sistemul IMI ar fi un instrument eficace pentru punerea în aplicare a dispozițiilor privind cooperarea administrativă ale actelor Uniunii care nu figurează în anexă. Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili care dintre dispozițiile actelor Uniunii fac obiectul unui proiect-pilot, precum și modalitățile pentru fiecare proiect, în special funcționalitatea tehnică de bază și aranjamentele procedurale necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor relevante privind cooperarea administrativă. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24 alineatul (3).

(2) Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului o evaluare a rezultatelor proiectului-pilot, inclusiv a aspectelor privind protecția datelor și a funcționalităților efective de traducere. După caz, respectiva evaluare poate fi însoțită de o propunere legislativă de modificare a anexei, în vederea extinderii utilizării IMI la dispozițiile relevante ale actelor Uniunii.

*Articolul 5***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile stabilite în Directiva 95/46/CE și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

În plus, se aplică și următoarele definiții:

- (a) „IMI” înseamnă instrumentul electronic furnizat de Comisie pentru a facilita cooperarea administrativă dintre autoritățile competente ale statelor membre și dintre autoritățile competente ale statelor membre și Comisie;
- (b) „cooperare administrativă” înseamnă activitatea în colaborare a autorităților competente ale statelor membre sau a autorităților competente ale statelor membre și a Comisiei, prin schimbul și prelucrarea de informații, inclusiv prin notificări și alerte, sau prin furnizarea de asistență reciprocă, inclusiv pentru rezolvarea problemelor, în scopul unei mai bune aplicări a dreptului Uniunii;
- (c) „domeniu al pieței interne” înseamnă un domeniu legislativ sau funcțional al pieței interne, în sensul articolului 26 alineatul (2) din TFUE, în care este utilizat IMI, în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament;
- (d) „procedură de cooperare administrativă” înseamnă un flux de lucru predefinit prevăzut în IMI, care permite actorilor IMI să comunice și să interacționeze în mod structurat;
- (e) „coordonator IMI” înseamnă un organism desemnat de un stat membru pentru a îndeplini sarcinile de sprijin necesare pentru funcționarea eficientă a IMI în conformitate cu prezentul regulament;
- (f) „autoritate competentă” înseamnă orice organism instituit la nivel național, regional sau local și înregistrat în IMI, cu responsabilități specifice referitoare la aplicarea dreptului intern sau a actelor Uniunii enumerate în anexă în unul sau mai multe domenii ale pieței interne;
- (g) „actori IMI” înseamnă autoritățile competente, coordonatorii IMI și Comisia;

- (h) „utilizator IMI” înseamnă o persoană fizică ce își desfășoară activitatea sub autoritatea unui actor IMI și este înregistrată în sistemul IMI în numele respectivului actor IMI;
- (i) „actori externi” înseamnă persoanele fizice sau juridice, altele decât utilizatorii IMI, care pot interacționa cu IMI numai prin mijloace tehnice separate și în conformitate cu un anumit flux de lucru predefinit, prevăzut în acest scop;
- (j) „blocare” înseamnă aplicarea mijloacelor tehnice prin care datele cu caracter personal devin inaccesibile utilizatorilor IMI prin intermediul interfeței normale a IMI;
- (k) „închidere oficială” înseamnă aplicarea posibilității tehnice oferite de IMI pentru a închide o procedură de cooperare administrativă.

CAPITOLUL II

FUNȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI LEGATE DE IMI*Articolul 6***Coordonatorii IMI**

- (1) Fiecare stat membru desemnează un coordonator național IMI ale cărui responsabilități includ:
 - (a) înregistrarea sau validarea înregistrării coordonatorilor IMI și a autorităților competente;
 - (b) îndeplinirea rolului de principal punct de contact pentru actorii IMI din statele membre în ceea ce privește aspectele legate de IMI, inclusiv furnizarea de informații privind aspectele referitoare la protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu prezentul regulament;
 - (c) îndeplinirea rolului de interlocutor al Comisiei în ceea ce privește aspectele legate de IMI, inclusiv furnizarea de informații privind aspectele referitoare la protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu prezentul regulament;
 - (d) furnizarea de cunoștințe, formare și sprijin, inclusiv asistență tehnică de bază actorilor IMI din statele membre;
 - (e) asigurarea funcționării eficiente a IMI în măsura în care se află sub controlul său, inclusiv prin transmiterea de răspunsuri adecvate și prompte de către actorii IMI ai statelor membre la cererile de cooperare administrativă.
- (2) În funcție de propria structură administrativă internă, fiecare stat membru poate, în plus, să desemneze unul sau mai mulți coordonatori IMI pentru îndeplinirea oricăreia dintre sarcinile enumerate la alineatul (1).
- (3) Statele membre informează Comisia cu privire la coordonatorii IMI desemnați în conformitate cu alineatele (1) și (2), precum și cu privire la sarcinile pentru care aceștia sunt responsabili. Comisia transmite informațiile respective celorlalte state membre.
- (4) Toți coordonatorii IMI pot acționa în calitate de autorități competente. În astfel de cazuri, un coordonator IMI are aceleași drepturi de acces ca și o autoritate competentă. Fiecare coordonator IMI îndeplinește rolul de controlor în ceea ce privește propriile activități de prelucrare a datelor în calitate de actor IMI.

*Articolul 7***Autoritățile competente**

(1) În cadrul cooperării prin intermediul IMI, autoritățile competente, acționând prin intermediul utilizatorilor IMI în conformitate cu procedurile de cooperare administrativă, se asigură că, în conformitate cu actul aplicabil al Uniunii, un răspuns adecvat este transmis în cel mai scurt interval de timp posibil și, în orice caz, în termenul stabilit de respectivul act.

(2) O autoritate competentă poate să invoce ca probă orice informație, document, constatare, declarație sau copie certificată conformă primită prin mijloace electronice prin intermediul IMI, în același mod ca în cazul informațiilor similare obținute din propria țară, în scopuri compatibile cu scopurile pentru care datele au fost inițial colectate.

(3) Fiecare autoritate competentă îndeplinește rolul de controlor în ceea ce privește propriile activități de prelucrare a datelor efectuate de un utilizator IMI aflat sub autoritatea sa și se asigură că persoanele vizate își pot exercita drepturile în conformitate cu capitolele III și IV, dacă este cazul, în cooperare cu Comisia.

*Articolul 8***Comisia**

(1) Comisia este responsabilă de îndeplinirea următoarelor sarcini:

- (a) asigurarea securității, disponibilității, întreținerii și dezvoltării software-ului și a infrastructurii IT pentru IMI;
- (b) furnizarea unui sistem multilingv, inclusiv a funcționalităților de traducere existente, a activităților de formare în cooperare cu statele membre și a unui serviciu de asistență destinat statelor membre în utilizarea IMI;
- (c) înregistrarea coordonatorilor naționali IMI și acordarea accesului acestora la IMI;
- (d) executarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal în IMI, în cazurile prevăzute de prezentul regulament, în conformitate cu scopurile stabilite de acele aplicabile ale Uniunii enumerate în anexă;
- (e) monitorizarea aplicării prezentului regulament și prezentarea de rapoarte către Parlamentul European, Consiliu și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, în conformitate cu articolul 25.

(2) Pentru îndeplinirea sarcinilor enumerate la alineatul (1) și pentru elaborarea de rapoarte statistice, Comisia are acces la informațiile necesare legate de operațiunile de prelucrare efectuate în IMI.

(3) Comisia nu participă la procedurile de cooperare administrativă care implică prelucrarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazului în care acest lucru este impus de o dispoziție a unui act al Uniunii care figurează în anexă.

*Articolul 9***Drepturi de acces ale actorilor și utilizatorilor IMI**

- (1) Numai utilizatorii IMI au acces la IMI.
- (2) Statele membre desemnează coordonatorii IMI și autoritățile competente, precum și domeniile pieței interne în care

aceștia dețin competențe. Comisia poate îndeplini o funcție consultativă în procesul menționat.

(3) Fiecare actor IMI acordă și revocă, după cum este necesar, drepturi de acces corespunzătoare propriilor utilizatori IMI în domeniul pieței interne pentru care deține competențe.

(4) Comisia și statele membre pun în practică mijloace corespunzătoare pentru a se asigura că utilizatorilor IMI li se permite să acceseze datele cu caracter personal prelucrate în IMI numai pe baza principiului necesității de a cunoaște și doar în domeniul sau domeniile pieței interne pentru care le-au fost acordate drepturi de acces în conformitate cu alineatul (3).

(5) Se interzice utilizarea datelor cu caracter personal prelucrate în IMI pentru un scop anume, într-un mod care este incompatibil cu scopul inițial respectiv, cu excepția cazurilor în care acest lucru este prevăzut în mod explicit în dreptul intern, în conformitate cu dreptul Uniunii.

(6) În cazul în care o procedură de cooperare administrativă implică prelucrarea de date cu caracter personal, numai actorilor IMI care participă la această procedură li se permite accesul la astfel de date cu caracter personal.

*Articolul 10***Confidențialitate**

(1) Fiecare stat membru aplică actorilor săi IMI și utilizatorilor săi IMI propriile norme privind secretul profesional sau alte obligații echivalente în materie de confidențialitate, în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii.

(2) Actorii IMI se asigură că utilizatorii IMI care lucrează sub autoritatea lor respectă cererile altor actori IMI referitoare la păstrarea confidențialității informațiilor care fac obiectul schimbului prin intermediul IMI.

*Articolul 11***Proceduri de cooperare administrativă**

IMI se bazează pe proceduri de cooperare administrativă care pun în aplicare dispozițiile actelor relevante ale Uniunii care figurează în anexă. După caz, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru un anumit act al Uniunii enumerat în anexă sau pentru un tip de procedură de cooperare administrativă, care stabilesc funcționalitatea tehnică esențială și aranjamentele procedurale necesare pentru a permite aplicarea procedurilor relevante de cooperare administrativă, inclusiv, după caz, interacțiunea dintre actori externi și IMI, astfel cum este menționat la articolul 12. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 24 alineatul (2).

*Articolul 12***Actori externi**

Actorilor externi le pot fi furnizate mijloace tehnice pentru a interacționa cu IMI în cazul în care o astfel de interacțiune este:

- (a) prevăzută de un act al Uniunii;
- (b) prevăzută într-un act de punere în aplicare dintre cele menționate la articolul 11 în vederea facilitării cooperării administrative între autoritățile competente din statele membre pentru aplicarea dispozițiilor actelor Uniunii care figurează în anexă; sau

(c) necesară pentru transmiterea de cereri în vederea exercitării drepturilor lor de persoane vizate, în conformitate cu articolul 19.

Orice astfel de mijloace tehnice sunt separate de IMI și nu permit accesul actorilor externi la IMI.

CAPITOLUL III

PRELUCRAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL ȘI SECURITATEA

Articolul 13

Limitarea scopului

Actorii IMI fac schimb de date cu caracter personal și le prelucreează numai în scopurile definite în dispozițiile relevante ale actelor Uniunii care figurează în anexă.

Datele transmise IMI de către persoanele vizate se utilizează numai pentru scopurile pentru care datele au fost transmise.

Articolul 14

Păstrarea datelor cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal prelucrate în IMI sunt blocate în IMI de îndată ce nu mai sunt necesare în scopul pentru care au fost colectate, în funcție de specificitățile fiecărui tip de cooperare administrativă și, ca regulă generală, nu mai târziu de șase luni de la închiderea oficială a procedurii de cooperare administrativă.

Cu toate acestea, dacă un act aplicabil al Uniunii enumerat în anexă prevede o perioadă mai lungă, datele cu caracter personal prelucrate în IMI pot fi păstrate pentru o perioadă maximă de 18 luni de la închiderea oficială a procedurii de cooperare administrativă.

(2) În cazul în care o bază de date cu informații consultabilă ulterior ca referință de către actorii IMI este necesară în temeiul unui act obligatoriu al Uniunii enumerat în anexă, datele cu caracter personal incluse într-o astfel de bază de date pot fi prelucrate atât timp cât acestea sunt necesare în acest scop, fie cu consimțământul persoanei vizate, fie în cazul în care acest lucru este prevăzut în respectivul act al Uniunii.

(3) Cu excepția depozitării lor, datele cu caracter personal blocate în temeiul prezentului articol se prelucreează numai în scopul dovedirii faptului că a avut loc un schimb de informații prin intermediul sistemului IMI cu consimțământul persoanei vizate, în afara cazului în care se solicită prelucrarea din motive imperative în interesul public.

(4) Datele blocate sunt șterse în mod automat în IMI după trei ani de la închiderea oficială a procedurii de cooperare administrativă.

(5) La cererea expresă a unei autorități competente într-un anumit caz și cu consimțământul persoanei vizate, datele cu caracter personal pot fi șterse înainte de expirarea perioadei de păstrare aplicabile.

(6) Comisia asigură, prin mijloace tehnice, blocarea și ștergerea datelor cu caracter personal și extragerea lor în conformitate cu alineatul (3).

(7) Se instituie mijloace tehnice în vederea încurajării actorilor IMI să închidă oficial procedurile de cooperare administrativă cât mai devreme posibil după realizarea schimbului de informații și pentru a permite actorilor IMI să implice coordonatorii IMI responsabili în orice procedură care este inactivă nejustificat pe o perioadă mai mare de două luni.

Articolul 15

Păstrarea datelor cu caracter personal ale utilizatorilor IMI

(1) Prin derogare de la articolul 14, alineatele (2) și (3) din prezentul articol se aplică păstrării datelor cu caracter personal ale utilizatorilor IMI. Datele cu caracter personal respective cuprind numele complet și toate mijloacele de contact electronice și de altă natură, necesare în sensul prezentului regulament.

(2) Datele cu caracter personal referitoare la utilizatorii IMI se depozitează în cadrul IMI atât timp cât aceștia continuă să fie utilizatori ai IMI și pot fi prelucrate în scopuri compatibile cu obiectivele prezentului regulament.

(3) Atunci când o persoană fizică încetează să mai fie utilizator IMI, datele cu caracter personal ale persoanei respective se blochează prin mijloace tehnice pentru o perioadă de trei ani. Cu excepția depozitării lor, datele respective se prelucreează numai în scopul dovedirii faptului că a avut loc un schimb de informații prin intermediul IMI și se șterg la sfârșitul perioadei de trei ani.

Articolul 16

Prelucrarea unor categorii speciale de date

(1) Prelucrarea categoriilor speciale de date menționate la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE și la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 prin intermediul IMI este permisă numai pe baza unui motiv specific, menționat la articolul 8 alineatele (2) și (4) din respectiva directivă, precum și la articolul 10 alineatul (2) din respectivul regulament, și sub rezerva garanțiilor adecvate prevăzute la articolele respective, pentru a asigura drepturile persoanelor ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate.

(2) IMI poate fi utilizat pentru prelucrarea datelor referitoare la infracțiuni, condamnări penale sau măsuri de securitate menționate la articolul 8 alineatul (5) din Directiva 95/46/CE și la articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, sub rezerva garanțiilor prevăzute la respectivele articole, inclusiv a informațiilor referitoare la sancțiuni disciplinare, administrative sau penale sau a altor informații necesare pentru a stabili buna reputație a unei persoane fizice sau juridice, atunci când prelucrarea unor astfel de date este prevăzută de un act al Uniunii care constituie temeiul pentru prelucrare sau cu consimțământul explicit al persoanei vizate, sub rezerva garanțiilor specifice menționate la articolul 8 alineatul (5) din Directiva 95/46/CE.

Articolul 17

Securitatea

(1) Comisia se asigură că IMI respectă normele privind securitatea datelor adoptate de către Comisie în temeiul articolului 22 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(2) Comisia instituie măsurile necesare pentru a asigura securitatea datelor cu caracter personal prelucrate în IMI, inclusiv controlul corespunzător al accesului la date și un plan de securitate care trebuie actualizat în permanență.

(3) Comisia se asigură că, în cazul unui incident de securitate, este posibil să se verifice care date cu caracter personal au fost prelucrate în IMI, în ce moment, de către cine și în ce scop.

(4) Actorii IMI iau toate măsurile procedurale și organizatorice necesare pentru a asigura securitatea datelor cu caracter personal pe care le prelucreză în IMI în conformitate cu articolul 17 din Directiva 95/46/CE.

CAPITOLUL IV

DREPTURILE PERSOANELOR VIZATE ȘI SUPRAVEGHEREA

Articolul 18

Informarea persoanelor vizate și transparența

(1) Actorii IMI se asigură că persoanele vizate sunt informate cu privire la prelucrarea datelor lor cu caracter personal în IMI cât mai curând posibil și că acestea au acces la informații privind drepturile pe care le dețin și modul de exercitare a acestora, inclusiv identitatea și datele de contact ale controlorului și ale reprezentantului controlorului, dacă există, în conformitate cu articolele 10 sau 11 din Directiva 95/46/CE și cu legislația națională care este în conformitate cu directiva respectivă.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului într-un mod care este ușor accesibil:

- (a) informații referitoare la IMI în conformitate cu articolele 11 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, într-o formă clară și ușor de înțeles;
- (b) informații privind aspectele legate de protecția datelor în cadrul procedurilor de cooperare administrativă în IMI menționate la articolul 11 din prezentul regulament;
- (c) informații cu privire la excepții sau limitări ale drepturilor persoanelor vizate, menționate la articolul 20 din prezentul regulament;
- (d) tipurile de proceduri de cooperare administrativă, funcționalitățile esențiale ale IMI și categoriile de date care pot fi prelucrate în IMI;
- (e) o listă cuprinzătoare a tuturor actelor de punere în aplicare sau delegate referitoare la IMI, adoptate în temeiul prezentului regulament sau al altui act al Uniunii, și o versiune consolidată a anexei la prezentul regulament și a modificărilor ulterioare ale acesteia prin intermediul altor acte ale Uniunii.

Articolul 19

Dreptul la acces, corectare și ștergere

(1) Actorii IMI se asigură că persoanele vizate își pot exercita efectiv dreptul de acces la datele care le privesc din IMI, precum și dreptul de a obține corectarea datelor inexacte sau incomplete și ștergerea datelor prelucrate în mod ilegal, în conformitate cu legislația națională. Corectarea sau ștergerea datelor se efec-

tuează cât mai curând posibil și nu mai târziu de 30 de zile de la primirea cererii din partea persoanei vizate de către actorul IMI responsabil.

(2) În cazul în care acuratețea sau legalitatea datelor blocate în temeiul articolului 14 alineatul (1) este contestată de persoana vizată, se înregistrează acest fapt, precum și informațiile reale, corectate.

Articolul 20

Excepții și limitări

Statele membre informează Comisia în cazul în care stabilesc în legislația națională excepții sau limitări ale drepturilor persoanelor vizate prevăzute în prezentul capitol în conformitate cu articolul 13 din Directiva 95/46/CE.

Articolul 21

Supraveghere

(1) Autoritatea națională de supraveghere sau autoritățile desemnate în fiecare stat membru și înzestrate cu competențele menționate la articolul 28 din Directiva 95/46/CE (denumite „autorități naționale de supraveghere”) monitorizează în mod independent legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către actorii IMI din propriul stat membru și se asigură, în special, că drepturile persoanelor vizate prevăzute în prezentul capitol sunt protejate în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor monitorizează și urmărește să asigure că activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal desfășurate de Comisie, în calitatea sa de actor IMI, sunt efectuate în conformitate cu prezentul regulament. Îndatoririle și competențele menționate la articolele 46 și 47 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în consecință.

(3) Autoritățile naționale de supraveghere și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, fiecare acționând în conformitate cu competențele lor respective, asigură supravegherea coordonată a IMI și a utilizării sale de către actorii IMI.

(4) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor poate invita autoritățile naționale de supraveghere să se reunească, dacă este necesar, în scopul asigurării supravegherii coordonate a IMI și a utilizării acestuia de către actorii IMI, după cum se menționează la alineatul (3). Costurile unor astfel de reuniuni sunt suportate de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. Metode de lucru suplimentare în acest sens, inclusiv reguli de procedură, pot fi elaborate în comun, dacă acest lucru este necesar. Un raport comun al activităților se transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, cel puțin o dată la trei ani.

CAPITOLUL V

DOMENIUL GEOGRAFIC DE APLICARE AL IMI

Articolul 22

Utilizarea IMI la nivel național

(1) Un stat membru poate utiliza IMI în scopul cooperării administrative dintre autoritățile competente de pe teritoriul său, în conformitate cu dreptul intern, numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) nu este necesară nicio modificare substanțială a procedurilor de cooperare administrativă existente;

- (b) a fost transmisă autorității naționale de supraveghere o notificare privind utilizarea preconizată a IMI, în cazul în care dreptul intern o impune; și
- (c) nu are un impact negativ asupra funcționării eficiente a IMI pentru utilizatorii IMI.

(2) În cazul în care un stat membru intenționează să utilizeze IMI în mod sistematic la nivel național, acesta comunică intenția sa Comisiei și urmărește obținerea aprobării prealabile a acesteia. Comisia analizează dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1). În cazul în care este necesar, și în conformitate cu prezentul regulament, se încheie un acord între statul membru și Comisie prin care se stabilesc, între altele, aranjamente cu caracter tehnic, financiar și organizatoric pentru utilizarea națională, inclusiv responsabilitățile actorilor IMI.

Articolul 23

Schimbul de informații cu țări terțe

(1) În temeiul prezentului regulament, între actorii IMI din Uniune și omologii lor dintr-o țară terță se poate face schimb de informații în IMI, inclusiv de date cu caracter personal, numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) informațiile sunt prelucrate în temeiul unei dispoziții a unui act al Uniunii care figurează în anexă și al unei dispoziții echivalente din dreptul țării terțe;
- (b) informațiile fac obiectul schimbului sau sunt puse la dispoziție în conformitate cu un acord internațional care prevede:
- (i) aplicarea unei dispoziții a unui act al Uniunii care figurează în anexă de către țara terță;
 - (ii) utilizarea IMI; și
 - (iii) principiile și modalitățile respectivului schimb; și
- (c) țara terță în cauză asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE, inclusiv garanții corespunzătoare referitoare la faptul că datele prelucrate în IMI sunt folosite doar în scopul pentru care ele au făcut inițial obiectul schimbului, și Comisia a adoptat o decizie în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 95/46/CE.

(2) În cazul în care Comisia este un actor IMI, articolul 9 alineatele (1) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul oricărui schimb de date cu caracter personal prelucrate în IMI, efectuat cu omologii săi dintr-o țară terță.

(3) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și actualizează o listă a țărilor terțe autorizate să facă schimb de informații, inclusiv de date cu caracter personal în conformitate cu alineatul (1).

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 25

Monitorizare și raportare

(1) Comisia prezintă un raport anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la funcționarea IMI.

(2) Până la 5 decembrie 2017 și ulterior o dată la cinci ani, Comisia prezintă un raport Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind aspectele referitoare la protecția datelor cu caracter personal în IMI, inclusiv securitatea datelor.

(3) În scopul elaborării rapoartelor menționate la alineatele (1) și (2), statele membre furnizează Comisiei orice informație relevantă cu privire la aplicarea prezentului regulament, inclusiv cu privire la aplicarea în practică a cerințelor de protecție a datelor stabilite în prezentul regulament.

Articolul 26

Costuri

(1) Costurile aferente dezvoltării, promovării, utilizării și întreținerii IMI sunt suportate de la bugetul general al Uniunii Europene, fără a aduce atingere aranjamentelor instituite în temeiul articolului 22 alineatul (2).

(2) Cu excepția cazului în care există o dispoziție contrară într-un act al Uniunii, costurile legate de operațiunile IMI la nivelul statelor membre, inclusiv resursele umane necesare pentru formare, promovare și activități de asistență tehnică (helpdesk), precum și pentru administrarea IMI la nivel național, sunt suportate de fiecare stat membru în parte.

Articolul 27

Abrogare

Decizia 2008/49/CE se abrogă.

Articolul 28

Aplicarea efectivă

Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a prezentului regulament de către actorii lor IMI.

Articolul 29

Excepții

(1) Prin derogare de la articolul 4 din prezentul regulament, proiectul-pilot IMI lansat la 16 mai 2011 pentru a testa caracterul adecvat al IMI pentru punerea în aplicare a articolului 4 din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii⁽¹⁾ poate continua să se desfășoare pe baza aranjamentelor stabilite anterior intrării în vigoare a prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

(2) Prin derogare de la articolul 8 alineatul (3) și de la articolul 12 primul paragraf literele (a) și (b) din prezentul regulament, pentru punerea în aplicare a dispozițiilor privind cooperarea administrativă din Recomandarea SOLVIT prin IMI, implicarea Comisiei în procedurile de cooperare administrativă și facilitarea existentă pentru actorii externi pot continua pe baza aranjamentelor stabilite anterior intrării în vigoare a prezentului regulament. Perioada menționată la articolul 14 alineatul (1) din prezentul regulament este de 18 luni pentru datele cu caracter personal prelucrate în IMI în sensul Recomandării SOLVIT.

(3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) din prezentul regulament, Comisia poate lansa un proiect-pilot pentru a evalua dacă IMI reprezintă un instrument eficace, eficient din punct de vedere al costurilor și ușor de folosit în vederea punerii în aplicare a articolului 3 alineatele (4), (5) și (6) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic)⁽¹⁾. Cel mai târziu la doi ani de la lansarea respectivului proiect-pilot, Comisia înaintea Parlamentului European și Consiliului evaluarea menționată la articolul 4 alineatul (2) din prezentul

regulament, care se referă și la interacțiunea dintre cooperarea administrativă din cadrul sistemului de cooperare pentru protecția consumatorilor instituit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) ⁽²⁾ și cea din cadrul IMI.

(4) Prin derogare de la articolul 14 alineatul (1) din prezentul regulament, orice perioadă de până la maximum 18 luni stabilită în temeiul articolului 36 din Directiva 2006/123/CE în ceea ce privește cooperarea administrativă prevăzută la capitolul VI din actul menționat continuă să se aplice în respectivul domeniu.

Articolul 30

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 octombrie 2012.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽²⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

ANEXĂ

DISPOZIȚIILE PRIVIND COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ DIN ACTE ALE UNIUNII CARE SUNT PUSE ÎN APLICARE PRIN INTERMEDIUL IMI, MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3

1. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽¹⁾: capitolul VI, articolul 39 alineatul (5), precum și articolul 15 alineatul (7), în afara cazului în care se realizează o notificare, așa cum se prevede în acest din urmă articol, în conformitate cu Directiva 98/34/CE.
2. Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽²⁾: articolul 8, articolul 50 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 56.
3. Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere ⁽³⁾: articolul 10 alineatul (4).
4. Regulamentul (UE) nr. 1214/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind transportul rutier transfrontalier profesionist de numerar în euro între statele membre din zona euro ⁽⁴⁾: articolul 11 alineatul (2).
5. Recomandarea Comisiei din 7 decembrie 2001 referitoare la principiile de utilizare a „SOLVIT” – Rețeaua de soluționare a problemelor intervenite pe piața internă ⁽⁵⁾: capitolele I și II.

⁽¹⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽²⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

⁽³⁾ JO L 88, 4.4.2011, p. 45.

⁽⁴⁾ JO L 316, 29.11.2011, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 331, 15.12.2001, p. 79.

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1025/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 25 octombrie 2012**

privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Obiectivul principal al standardizării îl constituie definirea unor specificații voluntare de ordin tehnic sau calitativ care să poată fi respectate de produsele, procesele de producție sau serviciile actuale sau viitoare. Standardizarea poate viza diferite aspecte, precum standardizarea diferitelor clase sau dimensiuni ale unui anumit produs sau specificațiile tehnice de pe piețele de produse sau servicii pentru care compatibilitatea și interoperabilitatea cu alte produse sau sisteme sunt esențiale.

(2) Standardizarea europeană este organizată de către părțile interesate și în interesul acestora, pe baza reprezentării naționale [Comitetul European de Standardizare (CEN) și Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică (Cenelec)] și a participării directe [Institutul European de Standardizare în Telecomunicații (ETSI)], și are la bază principiile recunoscute de Organizația Mondială a Comerțului (OMC) în domeniul standardizării, și anume principiile coerenței, transparenței, deschiderii, consensului, aplicării voluntare, independenței față de interese particulare și eficienței („principiile fundamentale”). În conformitate cu aceste principii fundamentale, este important ca toate părțile interesate relevante, inclusiv autoritățile publice și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile), să fie implicate în mod adecvat în procesul de standardizare la nivel național și european. Organismele de standardizare naționale ar trebui să încurajeze și să faciliteze participarea părților interesate.

(3) Standardizarea europeană contribuie, de asemenea, la sporirea competitivității întreprinderilor, facilitând în special libera circulație a bunurilor și serviciilor, interoperabilitatea rețelilor, mijloacele de comunicare, progresul tehnologic și inovarea. Standardizarea europeană consolidează competitivitatea la nivel mondial a industriei europene, în special atunci când este realizată în coordonare cu organismele de standardizare internaționale, și anume Organizația Internațională de Standardizare (ISO), Comisia Electrotehnică Internațională (IEC) și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU). Standardele au efecte economice pozitive semnificative, de exemplu prin promovarea întreprinderii economice la nivelul pieței interne și încurajarea dezvoltării de produse noi și îmbunătățite sau piețe și condiții de furnizare îmbunătățite. Astfel, standardele pot genera, în mod normal, o creștere a concurenței și o scădere a costurilor de producție și de vânzare, ceea ce reprezintă un beneficiu pentru economie în ansamblu și pentru consumatori în particular. Standardele pot menține și ameliora calitatea, pot oferi informații și asigura interoperabilitatea și compatibilitatea, sporind astfel siguranța și valoarea pentru consumatori.

(4) Standardele europene sunt adoptate de organizațiile de standardizare europene, respectiv CEN, Cenelec și ETSI.

(5) Standardele europene au un rol deosebit de important în cadrul pieței interne, de exemplu, prin utilizarea standardelor armonizate în prezumția de conformitate a produselor care urmează a fi introduse pe piață cu cerințele esențiale aplicabile acelor produse prevăzute în legislația relevantă de armonizare a Uniunii. Aceste cerințe ar trebui definite în mod exact pentru a evita interpretarea greșită de către organismele de standardizare europene.

(6) Standardizarea joacă un rol din ce în ce mai important în comerțul internațional și deschiderea piețelor. Uniunea Europeană ar trebui să urmărească promovarea cooperării dintre organizațiile de standardizare europene și organismele de standardizare internaționale. Uniunea ar trebui totodată să promoveze strategiile bilaterale cu țările terțe pentru coordonarea eforturilor de standardizare și promovarea standardelor europene, de exemplu, cu ocazia negocierii acordurilor sau prin intermediul detașării unor experți în domeniul standardizării

⁽¹⁾ JO C 376, 22.12.2011, p. 69.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2012.

în țările terțe. În plus, Uniunea ar trebui să încurajeze contactele dintre organizațiile de standardizare europene și forurile și consorțiile private, menținând în același timp întăritatea standardizării europene.

- (7) Standardizarea europeană este reglementată de un cadru juridic specific, constând în trei acte juridice diferite, și anume Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾, Decizia nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind finanțarea standardizării europene ⁽²⁾ și Decizia Consiliului 87/95/CEE din 22 decembrie 1986 privind standardizarea din domeniul tehnologiei informației și telecomunicațiilor ⁽³⁾. Totuși, cadrul juridic actual nu mai este actualizat în funcție de evoluțiile standardizării europene din ultimele decenii. Prin urmare, cadrul juridic ar trebui să fie simplificat și adaptat pentru a cuprinde noi aspecte legate de standardizare, care să reflecte cele mai recente evoluții și viitoarele provocări ale standardizării europene. Acest aspect are legătură, în principal, cu dezvoltarea din ce în ce mai mare a standardelor pentru servicii și evoluția produselor standardizării, altele decât standardele oficiale.
- (8) Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la viitorul standardizării europene ⁽⁴⁾ și raportul grupului de experți pentru revizuirea sistemului de standardizare european (EXPRESS) prezentat în februarie 2010 intitulat „Standardizare pentru o Europă competitivă și inovatoare: o viziune pentru 2020” au stabilit un set important de recomandări strategice referitoare la revizuirea sistemului de standardizare european.
- (9) Pentru a asigura eficacitatea standardelor și standardizării ca instrumente de politică ale Uniunii, este necesară existența unui sistem eficace și eficient de standardizare care să ofere o platformă flexibilă și transparentă pentru ajungerea la un consens între toți participanții și care să fie în același timp viabil din punct de vedere financiar.
- (10) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽⁵⁾ stabilește dispozițiile generale care facilitează exercitarea libertății de stabilire pentru furnizorii de servicii și libera circulație a serviciilor, menținând, totodată, o înaltă calitate a serviciilor. Aceasta obligă statele membre să încurajeze, în cooperare cu Comisia, elaborarea de standarde europene voluntare, în scopul de a facilita compatibilitatea serviciilor furnizate în state membre diferite, transmiterea de

informații beneficiarilor și calitatea furnizării de servicii. Cu toate acestea, Directiva 98/34/CE se aplică numai standardelor pentru produse, în timp ce standardele pentru servicii nu sunt acoperite în mod expres de aceasta. De asemenea, delimitarea între servicii și produse devine tot mai puțin relevantă în condițiile reale ale pieței interne. În practică, nu este întotdeauna posibil să se facă distincția clară între standarde pentru produse și standarde pentru servicii. Multe standarde pentru produse includ o componentă de serviciu, în timp ce standardele pentru servicii se referă, de asemenea, în mod frecvent, la produse. Astfel, este necesară adaptarea cadrului juridic actual la aceste circumstanțe noi, prin extinderea domeniului de aplicare al acestuia la standardele pentru servicii.

- (11) Ca și alte standarde, standardele privind serviciile sunt voluntare și ar trebui să fie dictate de către piață, în timp ce necesitățile operatorilor economici și ale părților interesate afectate în mod direct sau indirect de către respectivele standarde sunt prioritare și ar trebui să ia în considerare interesul public și să se bazeze pe principiile fundamentale, inclusiv pe consens. Aceste standarde ar trebui să vizeze în primul rând serviciile care au legătură cu produsele și procesele.
- (12) Cadrul juridic care permite Comisiei să solicite unuia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze un standard european sau documente de standardizare europeană pentru servicii ar trebui să fie aplicat cu respectarea deplină a repartizării competențelor între Uniune și statele membre, în conformitate cu tratatele. Această cerință vizează în special articolele 14, 151, 152, 153, 165, 166 și 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Protocolul nr. 26 privind serviciile de interes general anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, potrivit cărora rămâne exclusiv de competența statelor membre să definească principiile fundamentale ale securității lor sociale, formării profesionale și sistemelor lor de sănătate și să elaboreze condițiile generale pentru gestionarea, finanțarea, organizarea și prestarea serviciilor furnizate în cadrul acestor sisteme, inclusiv – fără a aduce atingere articolului 168 alineatul (4) din TFUE și Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽⁶⁾ – definirea cerințelor și standardelor de calitate și de siguranță aplicabile acestora. Printr-o astfel de solicitare, Comisia nu ar trebui să afecteze dreptul de a negocia, de a încheia și de a pune în aplicare contracte colective de muncă și de a desfășura acțiuni sindicale în conformitate cu legislațiile și practicile naționale care respectă legislația Uniunii.
- (13) Dreptul concurenței se aplică organizațiilor de standardizare europene, în măsura în care pot fi considerate a fi întreprinderi sau asociații de întreprinderi în sensul articolelor 101 și 102 din TFUE.

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

⁽²⁾ JO L 315, 15.11.2006, p. 9.

⁽³⁾ JO L 36, 7.2.1987, p. 31.

⁽⁴⁾ JO C 70 E, 8.3.2012, p. 56.

⁽⁵⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽⁶⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

- (14) În cadrul Uniunii, standardele naționale se adoptă de către organisme de standardizare naționale, ceea ce ar putea conduce la existența unor standarde contradictorii și la impedimente de ordin tehnic în cadrul pieței interne. Prin urmare, se impune în ce privește piața internă și pentru eficacitatea standardizării în cadrul Uniunii să se confirme schimbul regulat de informații între organismele de standardizare naționale, organizațiile de standardizare europene și Comisie cu privire la activitățile lor actuale și viitoare în materie de standardizare, inclusiv cu privire la principiul de statu-quo aplicabil organismelor de standardizare naționale din cadrul organizațiilor de standardizare europene, care prevede retragerea standardelor naționale după publicarea unui nou standard european. Organismele de standardizare naționale și organizațiile de standardizare europene ar trebui, de asemenea, să respecte dispozițiile referitoare la schimbul de informații din anexa 3 la Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului ⁽¹⁾.
- (15) Obligația statelor membre de a notifica organismele de standardizare naționale Comisiei nu ar trebui să necesite o legislație națională specifică în scopul recunoașterii acestor organisme.
- (16) Schimbul regulat de informații între organismele de standardizare naționale, organizațiile de standardizare europene și Comisie nu ar trebui să împiedice organismele de standardizare naționale să respecte alte obligații și angajamente, în special anexa 3 la Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului.
- (17) Reprezentarea intereselor sociale și a părților sociale interesate în activitățile de standardizare europeană se referă la activitățile organizațiilor și părților care reprezintă interese cu relevanță socială sporită, spre exemplu interese ecologice, interese ale consumatorilor sau interese ale angajaților. Cu toate acestea, reprezentarea intereselor sociale și a părților sociale interesate în activitățile de standardizare europeană se referă, în special la activitățile organizațiilor și părților care reprezintă drepturile fundamentale ale angajaților și lucrătorilor, de exemplu, uniunile sindicale.
- (18) Pentru a accelera procesul decizional, organismele de standardizare naționale și organizațiile de standardizare europene ar trebui să faciliteze accesibilitatea informațiilor cu privire la activitățile lor, prin promovarea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în sistemele lor de standardizare, de exemplu, prin punerea la dispoziția tuturor părților interesate relevante a unui mecanism de consultare online ușor de utilizat pentru prezentarea observațiilor la proiectele de standarde și prin organizarea de reuniuni virtuale ale comitetelor tehnice, inclusiv prin intermediul conferințelor pe internet sau al videoconferințelor.
- (19) Standardele pot contribui la susținerea politicii Uniunii în confruntarea cu provocările majore ale societății, precum schimbările climatice, utilizarea durabilă a resurselor, inovarea, îmbătrânirea populației, integrarea persoanelor cu dizabilități, protecția consumatorilor, siguranța lucrătorilor și condițiile de muncă ale lucrătorilor. Prin încurajarea elaborării de standarde europene sau internaționale pentru produse și tehnologii pe piețele în expansiune din respectivele domenii, Uniunea ar putea crea un avantaj competitiv pentru întreprinderile sale și ar putea facilita comerțul, în special pentru IMM-uri, care reprezintă o mare parte a întreprinderilor europene.
- (20) Standardele reprezintă instrumente importante pentru competitivitatea întreprinderilor, în special a IMM-urilor, a căror participare la procesul de standardizare este importantă pentru progresul tehnologic din cadrul Uniunii. Este astfel necesar ca sistemul de standardizare să încurajeze IMM-urile să participe activ și să ofere soluții tehnologice inovatoare la eforturile de standardizare. Aceasta include îmbunătățirea participării lor la nivel național, nivel la care ele pot fi mai eficace datorită costurilor mai reduse și absenței barierelor lingvistice. Astfel, prezentul regulament ar trebui să amelioreze reprezentarea și participarea IMM-urilor în cadrul comitetelor tehnice naționale și europene și ar trebui să faciliteze accesul lor efectiv la standarde și sensibilizarea cu privire la acestea.
- (21) Standardele europene prezintă un interes vital pentru competitivitatea IMM-urilor care sunt oricum, în anumite cazuri, subreprezentate în cadrul activităților de standardizare europeană. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să încurajeze și să faciliteze o reprezentare și o participare corespunzătoare a IMM-urilor la procesul de standardizare europeană, printr-o entitate care să fie efectiv în contact cu IMM-urile și cu organizațiile care reprezintă IMM-urile la nivel național și care să le reprezinte în mod adecvat.
- (22) Standardele pot avea un impact semnificativ asupra societății, în special asupra siguranței și bunăstării cetățenilor, a eficienței rețelelor, a mediului, a siguranței lucrătorilor și a condițiilor de muncă ale lucrătorilor, a accesibilității și a altor domenii ale politicilor publice. Prin urmare, este necesar să se asigure consolidarea rolului părților interesate din cadrul societății în dezvoltarea standardelor, prin sprijinirea mai intensă a organizațiilor care reprezintă consumatorii, a celor de mediu și a celor care apără interesele societății.
- (23) Obligația organizațiilor de standardizare europene de a încuraja și facilita reprezentarea și participarea efectivă a tuturor părților interesate relevante nu implică drepturi de vot pentru aceste părți, cu excepția cazului în care aceste drepturi de vot sunt prevăzute de regulamentele interne ale organizațiilor de standardizare europene.

⁽¹⁾ Aprobat prin Decizia Consiliului 94/800/CE din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

- (24) Sistemul de standardizare european ar trebui să țină seama în totalitate de Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități⁽¹⁾. Este astfel important ca organizațiile care reprezintă interesele consumatorilor să reprezinte și să includă, în suficientă măsură, interesele persoanelor cu dizabilități. În plus, participarea persoanelor cu dizabilități la procesul de standardizare ar trebui facilitat prin toate mijloacele disponibile.
- (25) Având în vedere importanța standardizării ca instrument de sprijinire a legislației și politicilor Uniunii și pentru a evita obiecțiile *ex post* la adresa standardelor armonizate și modificarea acestora, este important ca autoritățile publice să participe la standardizare în toate etapele elaborării acelor standarde în care ar putea fi implicate și în special în domeniile vizate de legislația de armonizare a Uniunii privind produsele.
- (26) Standardele ar trebui să ia în considerare impactul asupra mediului de-a lungul ciclului de viață al produselor și serviciilor. Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei a elaborat instrumente importante și disponibile public pentru evaluarea acestui impact de-a lungul ciclului de viață. Astfel, prezentul regulament ar trebui să garanteze că JRC poate avea un rol activ în cadrul sistemului de standardizare european.
- (27) Viabilitatea cooperării între Comisie și sistemul european de standardizare depinde de planificarea atentă a viitoarelor cereri privind elaborarea de standarde. Această planificare ar putea fi îmbunătățită prin contribuția părților interesate, inclusiv a autorităților naționale de supraveghere a pieței, prin introducerea de mecanisme de colectare a opiniilor și prin facilitarea schimbului de informații între toate părțile interesate. Având în vedere că Directiva 98/34/CE prevede deja posibilitatea de a solicita organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde europene, este adecvată o planificare îmbunătățită și mai transparentă, în cadrul unui program de lucru anual, care să conțină o imagine de ansamblu a tuturor solicitărilor de standarde pe care Comisia intenționează să le prezinte organizațiilor de standardizare europene. Este necesar să se asigure un nivel ridicat de cooperare între organizațiile de standardizare europene și organizațiile europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament și Comisie pentru stabilirea programului anual de lucru al Uniunii pentru standardizare și pentru pregătirea cererilor privind standardele pentru a analiza relevanța pentru piață a domeniului propus, obiectivele de politică stabilite de legiuitor
- și pentru a permite organizațiilor de standardizare europene să răspundă mai rapid la activitățile solicitate privind standardizarea.
- (28) Înainte de a prezenta comitetului instituit prin prezentul regulament un aspect legat de cererile privind standarde europene sau documente de standardizare europeană, sau obiecții asupra unui standard armonizat, Comisia ar trebui să consulte experții din statele membre, de exemplu, prin implicarea comitetelor înființate prin actele legislative aplicabile ale Uniunii sau alte forme de consultare a experților de la nivel sectorial, în cazul în care nu există astfel de comitete.
- (29) Mai multe directive de armonizare a condițiilor de comercializare a produselor specifică faptul că Comisia poate solicita adoptarea de către organizațiile de standardizare europene a unor standarde armonizate pe baza cărora să se prezume conformitatea cu cerințele esențiale aplicabile. Cu toate acestea, multe dintre directivele respective conțin o mare varietate de dispoziții referitoare la obiecțiile asupra acestor standarde atunci când nu vizează sau nu vizează în întregime toate cerințele aplicabile. Dispoziții contradictorii, care conduc la lipsa de certitudine a operatorilor economici și a organizațiilor de standardizare europene sunt în special conținute în Directiva 89/686/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentul individual de protecție⁽²⁾, Directiva 93/15/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind armonizarea dispozițiilor referitoare la introducerea pe piață și controlul explozivilor de uz civil⁽³⁾, Directiva 94/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 martie 1994 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive⁽⁴⁾, Directiva 94/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la ambarcațiunile de agrement⁽⁵⁾, Directiva 95/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 1995 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare⁽⁶⁾, Directiva 97/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 mai 1997 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele sub presiune⁽⁷⁾, Directiva 2004/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind mijloacele de măsurare⁽⁸⁾, Directiva 2007/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 privind introducerea pe piață a articolelor pirotehnice⁽⁹⁾, Directiva 2009/23/CE a

(1) Aprobata prin Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (JO L 23, 27.1.2010, p. 35).

(2) JO L 399, 30.12.1989, p. 18.

(3) JO L 121, 15.5.1993, p. 20.

(4) JO L 100, 19.4.1994, p. 1.

(5) JO L 164, 30.6.1994, p. 15.

(6) JO L 213, 7.9.1995, p. 1.

(7) JO L 181, 9.7.1997, p. 1.

(8) JO L 135, 30.4.2004, p. 1.

(9) JO L 154, 14.6.2007, p. 1.

Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind instrumentele de cântărire neautomate ⁽¹⁾, Directiva 2009/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 referitoare la recipientele simple sub presiune ⁽²⁾. Prin urmare, este necesar ca în prezentul regulament să se includă procedura uniformă prevăzută în Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor ⁽³⁾, să se elimine dispozițiile relevante din aceste directive și să se confere și Parlamentului European dreptul de a formula obiecții asupra unui standard armonizat în conformitate cu prezentul regulament.

- (30) Autoritățile publice ar trebui să valorifice întreaga gamă de specificații tehnice relevante în momentul achiziționării de hardware, software și servicii legate de tehnologia informației, de exemplu prin selectarea unor specificații tehnice care pot fi puse în aplicare de toți furnizorii interesați, ceea ce ar permite o concurență mai mare și riscuri reduse de blocare. Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ⁽⁴⁾, Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽⁵⁾, Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității ⁽⁶⁾ și Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽⁷⁾, prevăd că specificațiile tehnice din cadrul procedurilor de achiziții publice ar trebui să fie formulate prin referire la standarde naționale care transpun standarde europene, omologări tehnice europene, specificații tehnice comune, standarde internaționale, alte sisteme tehnice de referință stabilite de organizațiile de standardizare europene sau – în lipsa acestora – standarde naționale, omologări naționale sau specificații tehnice naționale referitoare la proiectarea, calcularea și executarea lucrărilor și utilizarea produselor sau echivalentul acestora. Specificațiile tehnice TIC sunt însă de multe ori elaborate de alte organizații de standardizare și nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de standarde și omologări prevăzute în Directivele 2004/17/CE, 2004/18/CE sau 2009/81/CE și în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002. Prin urmare, este necesar să se prevadă posibilitatea ca specificațiile tehnice

pentru procedurile de achiziții publice să poată face referire la specificații tehnice TIC pentru a răspunde la progresul rapid din domeniul TIC, a facilita furnizarea de servicii transfrontaliere, a încuraja competiția și a promova interoperabilitatea și inovarea.

- (31) Specificațiile tehnice care nu sunt adoptate de organizațiile de standardizare europene nu au un statut echivalent standardelor europene. Unele specificații tehnice TIC nu sunt elaborate în conformitate cu principiile fundamentale. Astfel, prezentul regulament ar trebui să prevadă o procedură pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC la care să se poată face trimitere în cadrul achizițiilor publice și care să implice o amplă consultare a unui spectru larg de părți interesate, inclusiv organizațiile de standardizare europene, întreprinderi și autorități publice. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să prevadă cerințe, sub forma unei liste de caracteristici, pentru astfel de specificații tehnice și procesele asociate de elaborare. Cerințele pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC ar trebui să asigure respectarea obiectivelor de politică publică și a nevoilor societății și ar trebui să se bazeze pe principiile fundamentale.
- (32) În vederea favorizării inovării și a concurenței, identificarea unei anumite specificații tehnice nu ar trebui să împiedice identificarea unei specificații tehnice concurente în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Orice identificare ar trebui să depindă de îndeplinirea criteriilor și de condiția ca specificația tehnică să fi atins un nivel semnificativ de acceptare pe piață.
- (33) Specificațiile tehnice TIC identificate ar putea contribui la punerea în aplicare a Deciziei nr. 922/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene (ISA) ⁽⁸⁾ care stabilește, pentru perioada 2010-2015, un program privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene și instituțiile și organisme Uniunii care să ofere soluții comune și partajate pentru facilitarea interoperabilității.
- (34) În domeniul TIC pot să apară situații în care este indicat să se încurajeze utilizarea sau să se solicite respectarea standardelor relevante la nivelul Uniunii pentru a se asigura interoperabilitatea pe piața internă și a se ameliora libertatea de alegere a utilizatorilor. În alte circumstanțe, se poate, de asemenea, întâmpla ca anumite standarde europene să nu mai corespundă nevoilor consumatorilor sau să frâneze dezvoltarea tehnologică. Din aceste motive, Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice ⁽⁹⁾, permite

⁽¹⁾ JO L 122, 16.5.2009, p. 6.

⁽²⁾ JO L 264, 8.10.2009, p. 12.

⁽³⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 82.

⁽⁴⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

⁽⁶⁾ JO L 216, 20.8.2009, p. 76.

⁽⁷⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 260, 3.10.2009, p. 20.

⁽⁹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

Comisiei, atunci când este necesar, să ceară organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde, să stabilească și să publice în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o listă de standarde sau specificații cu scopul de a încuraja utilizarea acestora sau de a impune punerea lor în aplicare, sau de a reține standarde sau specificații din respectiva listă.

- (35) Prezentul regulament ar trebui să nu împiedice organizațiile de standardizare europene să continue să elaboreze standarde în domeniul TIC și să își intensifice cooperarea cu alte organisme care elaborează standarde, în special în domeniul TIC, în vederea asigurării coerenței și evitării fragmentării sau duplicării în cursul procesului de punere în aplicare a standardelor și specificațiilor.
- (36) Procedura pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC prevăzută în prezentul regulament nu ar trebui să pună în pericol coerența sistemului de standardizare european. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să prevadă condițiile în care se poate considera că o specificație tehnică nu intră în conflict cu alte standarde europene.
- (37) Înainte de identificarea specificațiilor tehnice TIC care pot fi utilizate drept referințe în procedurile de achiziții publice, Forumul european multipartit, înființat prin Decizia Comisiei din 28 Noiembrie 2011 ⁽¹⁾, ar trebui utilizat ca forum pentru consultarea părților interesate de la nivel național și european, a organizațiilor de standardizare europene și a statelor membre pentru a asigura legitimitatea procesului.
- (38) Decizia nr. 1673/2006/CE stabilește normele referitoare la contribuția Uniunii la finanțarea standardizării europene, pentru a se asigura dezvoltarea și revizuirea standardelor europene și a altor produse ale standardizării europene în așa fel încât să vină în sprijinul obiectivelor, legislației și politicilor Uniunii. În scopul simplificării administrative și bugetare, este adecvată încorporarea dispozițiilor acestei directive în prezentul regulament și utilizarea, ori de câte ori este posibil, a unor proceduri cât mai puțin împovărătoare.
- (39) Având în vedere sfera foarte amplă a implicării standardizării europene în sprijinul legislației și politicilor Uniunii și diferitele tipuri de activități de standardizare, este necesar să se prevadă diferite posibilități de finanțare. Aceasta vizează în special subvențiile fără cereri de oferte acordate organizațiilor de standardizare europene și organismelor de standardizare naționale în conformitate cu al doilea paragraf al articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil

bugetului general al Comunităților Europene ⁽²⁾ și cu articolul 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002. De asemenea, aceleași dispoziții ar trebui să se aplice acelor organisme cărora, deși nu sunt recunoscute ca organizații de standardizare europene în prezentul regulament, li s-a acordat un mandat într-un act de bază și li s-a încredințat efectuarea activităților preliminare în sprijinul standardizării europene, în cooperare cu organizațiile de standardizare europene.

- (40) În măsura în care organizațiile de standardizare europene oferă sprijin permanent activităților la nivelul Uniunii, acestea ar trebui să dispună de secretariate centrale eficiente și eficiente. Prin urmare, Comisiei ar trebui să i se permită să acorde subvenții acelor organizații care urmăresc un obiectiv de interes european general, fără să aplice, în cadrul subvențiilor de funcționare, principiul reducerii anuale prevăzut la articolul 113 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002.
- (41) Decizia nr. 1639/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de instituire a unui program-cadru pentru inovație și competitivitate (2007-2013) ⁽³⁾, Decizia nr. 1926/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui program de acțiune comunitară în domeniul politicii de protecție a consumatorilor (2007-2013) ⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 614/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 mai 2007 privind Instrumentul financiar pentru mediu (LIFE+) ⁽⁵⁾ prevăd deja posibilitatea acordării unui sprijin financiar organizațiilor europene care reprezintă IMM-urile, consumatorii și protecția mediului în cadrul standardizării, în timp ce organizațiilor europene care reprezintă interesele sociale în standardizare li se plătesc subvenții specifice. Finanțarea în temeiul Deciziei nr. 1639/2006/CE, Deciziei nr. 1926/2006/CE și Regulamentului (CE) nr. 614/2007 se va încheia la 31 decembrie 2013. Este esențial, pentru dezvoltarea standardizării europene, să se continue promovarea și încurajarea participării active a organizațiilor europene care reprezintă IMM-urile, consumatorii, precum și interesele protecției mediului și cele sociale. Aceste organizații urmăresc un scop de interes general european și constituie, în virtutea mandatului specific care le-a fost acordat de către organizațiile naționale nonprofit, o rețea europeană care reprezintă organismele nonprofit active din statele membre și promovează principii și politici coerente cu obiectivele tratatelor. Din cauza contextului în care acestea operează și a obiectivelor lor statutare, organizațiile europene care reprezintă IMM-urile, consumatorii, precum și interesele de mediu și sociale în cadrul standardizării europene joacă un rol permanent esențial pentru obiectivele și politicile UE. Prin urmare, Comisia

⁽²⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 15.

⁽⁴⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 39.

⁽⁵⁾ JO L 149, 9.6.2007, p. 1.

⁽¹⁾ JO C 349, 30.11.2011, p. 4.

ar trebui să fie în măsură să continue să ofere subvenții organizațiilor menționate fără a aplica, în cazul subvențiilor de funcționare, principiul reducerii anuale prevăzut la articolul 113 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002.

- (42) Finanțarea activităților de standardizare ar trebui, de asemenea, să poată cuprinde activitățile preliminare sau auxiliare în legătură cu elaborarea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană pentru produse și pentru servicii. Această finanțare este necesară în special pentru activitățile care implică cercetarea, pregătirea documentelor preliminare pentru legislație, testele interlaboratoare și validarea sau evaluarea standardelor. Promovarea standardizării la nivel european și internațional ar trebui, de asemenea, să continue prin programe legate de asistența tehnică și cooperarea cu țări terțe. În vederea îmbunătățirii accesului pe piață și promovării competitivității întreprinderilor în Uniune, ar trebui să fie posibilă acordarea de subvenții altor organisme prin cereri de oferte sau, după caz, prin atribuirea de contracte.
- (43) Finanțarea de la bugetul Uniunii ar trebui să aibă ca scop elaborarea de standarde europene sau de documente de standardizare europeană pentru produse și pentru servicii, facilitarea utilizării acestora de către întreprinderi prin creșterea sprijinului pentru traducerea acestora în diferitele limbi oficiale ale Uniunii, pentru a permite IMM-urilor să beneficieze pe deplin de înțelegerea și aplicarea standardelor europene, consolidarea coeziunii sistemului european de standardizare și asigurarea accesului echitabil și transparent la standardele europene pentru toți actorii de pe piață pe întreg teritoriul Uniunii. Acest aspect este deosebit de important în cazurile în care utilizarea standardelor permite conformitatea cu legislația aplicabilă a Uniunii.
- (44) Pentru a asigura aplicarea eficientă a prezentului regulament ar trebui să existe posibilitatea de a utiliza expertiza necesară, în special în ceea ce privește auditarea și gestiunea financiară, precum și a resurselor de asistență administrativă care fac posibilă facilitarea punerii în aplicare și posibilitatea de a evalua, în mod regulat, relevanța activităților care beneficiază de finanțare de la bugetul Uniunii, pentru a se asigura utilitatea și impactul acestora.
- (45) De asemenea, ar trebui luate măsuri adecvate în vederea evitării fraudei și neregulilor și în vederea recuperării fondurilor plătite nejustificat în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene⁽¹⁾ și (Euratom, CE) nr. 2185/96 din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri⁽²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)⁽³⁾.
- (46) Pentru actualizarea listei organizațiilor de standardizare europene și pentru adaptarea criteriilor pentru organizațiile care reprezintă IMM-urile și părțile interesate din cadrul societății la evoluțiile ulterioare în ceea ce privește natura non-profit și reprezentativitatea acestora, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament ar trebui să fie acordată Comisiei. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor sale pregătitoare Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (47) Comitetul înființat prin prezentul regulament ar trebui să asiste Comisia în toate problemele legate de punerea în aplicare a prezentului regulament, ținând seama de opiniile experților de la nivel sectorial.
- (48) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie acordate competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽⁴⁾.
- (49) Ar trebui să se aplice procedura consultativă pentru adoptarea actelor de punere în aplicare referitoare la obiecțiile asupra standardelor armonizate atunci când referințele la standardul armonizat în cauză nu au fost încă publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, dat fiind că standardul relevant nu a condus încă la prezumția de conformitate cu cerințele esențiale stabilite în legislația de armonizare a Uniunii aplicabile.
- (50) Este indicat să se aplice procedura de examinare pentru fiecare solicitare de standardizare adresată organizațiilor de standardizare europene și pentru adoptarea actelor de punere în aplicare referitoare la obiecțiile asupra standardelor armonizate atunci când referințele la standardul armonizat în cauză au fost deja publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, dat fiind că aceste decizii ar putea avea consecințe asupra prezumției de conformitate cu cerințele esențiale aplicabile.

⁽¹⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

⁽²⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

⁽³⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

(51) Pentru a atinge principalele obiective ale prezentului regulament și a facilita rapiditatea procedurilor decizionale și reducerea perioadei totale de elaborare a standardelor, ar trebui să se utilizeze pe cât posibil măsurile procedurale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 182/2011, care permite președintelui comitetului relevant să stabilească un termen în care comitetul să își prezinte avizul, în funcție de urgența problemei. În plus, în situații justificate, avizul comitetului poate fi obținut printr-o procedură scrisă, iar tăcerea din partea membrului comitetului ar trebui considerată acord tacit.

(52) Deoarece obiectivele prezentului regulament, mai precis asigurarea eficienței și eficacității standardelor și standardizării ca instrumente de politică ale Uniunii, prin cooperare între organizațiile de standardizare europene, organismele de standardizare naționale, statele membre și Comisia, elaborarea de standarde europene și de documente de standardizare europeană pentru produse și pentru servicii, în sprijinul legislației și politicilor Uniunii, identificarea specificațiilor tehnice TIC care pot fi utilizate drept referințe, finanțarea standardizării europene și participarea părților interesate la standardizarea europeană nu pot fi realizate de statele membre în suficientă măsură și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(53) Prin urmare, Directivele 89/686/CEE, 93/15/CEE, 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ar trebui să fie modificate în consecință.

(54) Decizia nr. 1673/2006/CE și Decizia 87/95/CEE ar trebui să fie abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme în ceea ce privește cooperarea dintre organizațiile de standardizare europene, organismele de standardizare naționale, statele membre și Comisia, elaborarea de standarde europene și de documente de standardizare europeană pentru produse și pentru servicii, în sprijinul politicilor și legislației Uniunii, identificarea specificațiilor tehnice TIC care pot fi utilizate drept referințe, finanțarea standardizării europene și participarea părților interesate la standardizarea europeană.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „standard” înseamnă o specificație tehnică, adoptată de un organism de standardizare recunoscut, pentru aplicare repetată sau continuă, a cărei respectare nu este obligatorie și poate fi unul dintre următoarele:
 - (a) „standard internațional” înseamnă un standard adoptat de un organism de standardizare internațional;
 - (b) „standard european” înseamnă un standard adoptat de o organizație de standardizare europeană;
 - (c) „standard armonizat” înseamnă un standard european adoptat pe baza unei solicitări din partea Comisiei pentru aplicarea legislației de armonizare a Uniunii;
 - (d) „standard național” înseamnă un standard adoptat de un organism de standardizare național;
2. „document de standardizare europeană” înseamnă orice specificație tehnică alta decât un standard european, adoptată de o organizație de standardizare europeană pentru aplicare repetată sau continuă și a cărei respectare nu este obligatorie;
3. „proiect de standard” înseamnă un document conținând specificațiile tehnice referitoare la un subiect dat, care este avut în vedere pentru adoptare în conformitate cu procedura de standardizare relevantă, textul fiind cel rezultat din lucrările pregătitoare și distribuit sale în vederea observațiilor sau examinării publice;
4. „specificație tehnică” înseamnă un document în care sunt prevăzute cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, un proces, un serviciu sau un sistem și care stabilește unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:
 - (a) caracteristici necesare ale unui produs, inclusiv nivelurile de calitate, performanță, interoperabilitate, protecție a mediului, sănătate, siguranță sau dimensiuni, precum și cerințele aplicabile produsului în ceea ce privește denumirea sub care este vândut, terminologia, simbolurile, încercările și metodele de încercare, ambalarea, marcarea sau etichetarea și procedurile de evaluare a conformității;
 - (b) metode și procese de producție utilizate în ceea ce privește produsele agricole astfel cum sunt definite la articolul 38 alineatul (1) din TFUE, produsele destinate consumului uman și animal și produsele medicamentose, precum și metodele și procesele de producție aferente altor produse, în cazul în care au un efect asupra caracteristicilor acestora;

- (c) caracteristici necesare ale unui serviciu, inclusiv nivelurile de calitate, performanță, interoperabilitate, protecție a mediului, sănătate publică sau siguranță, precum și cerințe aplicabile furnizorului în ceea ce privește informațiile care trebuie puse la dispoziția beneficiarului astfel cum se specifică la articolul 22 alineatele (1)-(3) din Directiva 2006/123/CE;
- (d) metode și criterii de evaluare a performanței produselor de construcție, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții ⁽¹⁾, în legătură cu caracteristicile esențiale ale acestora;
5. „specificație tehnică TIC” înseamnă o specificație tehnică din domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor;
6. „produs” înseamnă orice produs fabricat industrial și orice produs agricol, inclusiv produsele de pescărie;
7. „serviciu” înseamnă orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, astfel cum este definită la articolul 57 din TFUE;
8. „organizație de standardizare europeană” înseamnă o organizație prevăzută în lista din anexa I;
9. „organism de standardizare internațional” înseamnă Organizația Internațională de Standardizare (ISO), Comisia Electrotehnică Internațională (IEC) și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU);
10. „organism de standardizare național” înseamnă un organism notificat Comisiei de către un stat membru în conformitate cu articolul 27 din prezentul regulament.
- (2) Pentru fiecare standard și pentru fiecare document de standardizare europeană, programul de lucru indică:
- (a) obiectul;
- (b) stadiul procesului de elaborare a standardelor și a documentelor de standardizare europeană;
- (c) referințele oricăror standarde internaționale utilizate ca bază.
- (3) Fiecare organizație de standardizare europeană și fiecare organism de standardizare național își pune la dispoziție programul de lucru pe site-ul său de internet sau pe orice alt site public de internet și publică, de asemenea, un anunț privind existența unui program de lucru disponibil într-o publicație națională sau, dacă este cazul, europeană pe tema lucrărilor de standardizare.
- (4) Cel târziu la data publicării programului său de lucru, fiecare organizație de standardizare europeană sau organism de standardizare național notifică celorlalte organizații de standardizare europene și organisme de standardizare naționale, precum și Comisiei existența respectivului program. Comisia pune la dispoziția statelor membre această informație prin intermediul comitetului menționat la articolul 22.
- (5) Organismele de standardizare naționale nu se pot opune luării în considerare la nivel european a unei teme de standardizare din programul lor de lucru, conform regulilor stabilite de organizațiile de standardizare europene, și nu pot să adopte nicio măsură care poate aduce atingere unei decizii în acest sens.
- (6) În cursul pregătirii unui standard armonizat sau după aprobarea unui astfel de standard, organismele de standardizare naționale nu adoptă nicio măsură care ar putea prejudicia armonizarea preconizată și, în special, nu publică în domeniul în cauză niciun standard național nou sau revizuit care nu este în conformitate deplină cu un standard armonizat existent. După publicarea unui nou standard armonizat, se retrag toate standardele naționale contradictorii într-un termen rezonabil.

CAPITOLUL II

TRANSPARENȚĂ ȘI PARTICIPAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Articolul 3

Transparența programelor de lucru ale organismelor de standardizare

(1) Cel puțin o dată pe an, fiecare organizație de standardizare europeană și fiecare organism de standardizare național își stabilește programul de lucru. Acest program de lucru conține informații privind standardele și documente de standardizare europeană pe care o organizație de standardizare europeană sau un organism de standardizare național intenționează să le elaboreze sau să le modifice, pe care este în curs de a le elabora sau modifica și pe care le-a adoptat în perioada programului de lucru anterior, în afara cazului în care acestea sunt transpuneri identice sau echivalente ale standardelor internaționale sau europene.

⁽¹⁾ JO L 88, 4.4.2011, p. 5.

Articolul 4

Transparența standardelor

(1) Fiecare organizație de standardizare europeană și fiecare organism de standardizare național trimite, cel puțin în formă electronică, orice proiect de standard național, standard european sau document de standardizare europeană celorlalte organizații de standardizare europene, organisme de standardizare naționale sau Comisiei, la cererea acestora din urmă.

(2) Fiecare organizație de standardizare europeană și fiecare organism de standardizare național răspunde în termen de trei luni și ia cunoștință în mod corespunzător de orice observații

primite din partea oricărei organizații de standardizare europene, a oricărui organism de standardizare național sau din partea Comisiei cu privire la orice astfel de proiect menționat la alineatul (1).

(3) În cazul în care un organism de standardizare național primește observații care indică faptul că respectivul proiect de standard va avea un impact negativ asupra pieței interne, acesta consultă organizațiile de standardizare europene și Comisia înainte de a-l adopta.

(4) Organismele de standardizare naționale asigură:

- (a) accesul la proiectele de standarde naționale în așa fel încât toate părțile relevante, în special cele stabilite în alte state membre să aibă posibilitatea de a prezenta observații;
- (b) posibilitatea altor organisme de standardizare naționale de a se implica pasiv sau activ, prin trimiterea unui observator, în activitățile planificate.

Articolul 5

Participarea părților interesate la standardizarea europeană

(1) Organizațiile de standardizare europene încurajează și facilitează reprezentarea corespunzătoare și participarea efectivă a tuturor părților interesate relevante, inclusiv a IMM-urilor, a organizațiilor de protecție a consumatorilor și a părților interesate din domeniul protecției mediului și din cadrul societății la activitățile lor de standardizare. Acest lucru se realizează în special prin încurajarea și facilitarea acestei reprezentări și participări prin organizațiile europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament, la nivelul elaborării politicilor și în următoarele stadii ale elaborării standardelor europene sau ale documentelor de standardizare europeană:

- (a) propunerea și acceptarea noilor teme de lucru;
- (b) discuțiile de ordin tehnic pe marginea propunerilor;
- (c) prezentarea observațiilor privind proiectele;
- (d) revizuirea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană existente;
- (e) difuzarea de informații și sensibilizarea cu privire la standardele sau la documentele de standardizare europeană adoptate.

(2) Pe lângă colaborarea cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre, facilitățile de cercetare ale Comisiei și ale organizațiilor europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament, organizațiile de standardizare europene încurajează și facilitează reprezentarea corespunzătoare, la nivel tehnic, a întreprinderilor, centrelor de cercetare, universităților, precum și a altor persoane juridice, în cadrul activităților de standardizare cu privire la un domeniu emergent cu implicații semnificative din

punct de vedere al politicilor sau al inovării tehnologice, dacă persoanele juridice în cauză au participat la un proiect care are legătură cu domeniul respectiv și care este finanțat de Uniune în cadrul unui program-cadru multianual pentru activități din domeniul cercetării, inovării și dezvoltării tehnologice, adoptat în temeiul articolului 182 din TFUE.

Articolul 6

Accesul IMM-urilor la standarde

(1) Organismele de standardizare naționale încurajează și facilitează accesul IMM-urilor la standarde și la procesele de elaborare a standardelor pentru a asigura un nivel mai ridicat de participare în cadrul sistemului de standardizare, de exemplu prin:

- (a) identificarea, în programele lor anuale de lucru, a proiectelor de standardizare care prezintă un interes deosebit pentru IMM-uri;
- (b) acordarea accesului la activitățile de standardizare, fără a obliga IMM-urile să devină membre ale unui organism de standardizare național;
- (c) asigurarea participării gratuite sau la tarife speciale la activitățile de standardizare;
- (d) asigurarea accesului gratuit la proiectele de standarde;
- (e) punerea la dispoziție cu titlu gratuit pe site-urile lor de internet a rezumatelor standardelor;
- (f) aplicarea unor tarife speciale pentru furnizarea de standarde sau furnizarea de pachete de standarde la un preț redus.

(2) Organismele de standardizare naționale fac schimb de bune practici pentru a spori participarea IMM-urilor la activitățile de standardizare, precum și pentru creșterea și facilitarea utilizării standardelor de către IMM-uri.

(3) Organismele de standardizare naționale trimit organizațiilor de standardizare europene un raport anual privind activitățile lor menționate la alineatele (1) și (2) și orice alte măsuri adoptate cu scopul de a îmbunătăți condițiile de utilizare a standardelor de către IMM-uri și condițiile de participare a IMM-urilor la procesul de elaborare a standardelor respective. Organismele de standardizare naționale publică rapoartele respective pe site-ul lor de internet.

Articolul 7

Participarea autorităților publice la procesul de standardizare europeană

Statele membre încurajează, dacă este cazul, participarea autorităților publice, inclusiv a autorităților de supraveghere a pieței, la activitățile de standardizare naționale ce vizează elaborarea sau revizuirea unor standarde solicitată de Comisie în conformitate cu articolul 10.

CAPITOLUL III

STANDARDELE EUROPENE ȘI DOCUMENTELE DE STANDARDIZARE EUROPEANĂ ÎN SPRIJINUL POLITICILOR ȘI LEGISLAȚIEI UNIUNII*Articolul 8***Programul de lucru anual al Uniunii în legătură cu activitatea de standardizare europeană**

(1) Comisia adoptă un program de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană, care va identifica prioritățile strategice pentru standardizarea europeană, ținând seama de strategiile de creștere pe termen lung ale Uniunii. Programul de lucru va indica standardele europene și documentele de standardizare europeană a căror elaborare Comisia intenționează să o solicite organizațiilor de standardizare europene în conformitate cu articolul 10.

(2) Programul de lucru anual al Uniunii privind standardizarea europeană precizează obiectivele specifice și politicile pentru standardele europene și documentele de standardizare europeană a căror elaborare Comisia intenționează să o solicite organizațiilor de standardizare europene în conformitate cu articolul 10. În cazuri urgente Comisia poate emite solicitări fără indicații prealabile.

(3) Programul de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană include și obiective specifice dimensiunii internaționale a standardizării europene, în sprijinul legislației și politicilor Uniunii.

(4) Programul de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană se adoptă după desfășurarea unei consultări ample cu părțile interesate relevante, inclusiv cu organizațiile de standardizare europene și cu organizațiile europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament și cu statele membre prin intermediul comitetului menționat la articolul 22 din prezentul regulament.

(5) Comisia publică pe site-ul său de internet programul de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană, după adoptarea sa.

*Articolul 9***Cooperarea cu facilitățile de cercetare**

Facilitățile de cercetare ale Comisiei contribuie la elaborarea programului de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană menționat la articolul 8 și participă la activitățile organizațiilor de standardizare europene prin contribuții științifice în domeniile lor de competență, pentru a asigura faptul că standardele europene țin cont de competitivitatea economică și de nevoile sociale precum sustenabilitatea ecologică și preocupările în materie de siguranță și de securitate.

*Articolul 10***Solicitările de standardizare adresate organizațiilor de standardizare europene**

(1) Comisia poate solicita, în limita competențelor stabilite în tratate, uneia sau mai multor organizații de standardizare

europene elaborarea unui standard european sau a unui document de standardizare europeană în cadrul unui termen stabilit. Standardele europene și documentele de standardizare europeană sunt determinate de piață, iau în considerare interesul public, precum și obiectivele de politică specificate clar în solicitarea Comisiei și sunt bazate pe consens. Comisia stabilește cerințele referitoare la conținut care trebuie îndeplinite de documentul solicitat și un termen pentru adoptarea acestuia.

(2) Deciziile menționate la alineatul (1) sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22 alineatul (3), după consultarea organizațiilor de standardizare europene și organizațiilor europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament, precum și a comitetului instituit prin actul legislativ aplicabil al Uniunii, în cazul în care acest comitet există, sau după consultarea sub alte forme a experților de la nivel sectorial.

(3) Organizația de standardizare europeană relevantă indică, în termen de o lună de la primire, dacă acceptă solicitarea menționată la alineatul (1).

(4) În cazul în care se prezintă o cerere de finanțare, Comisia informează organizația de standardizare europeană relevantă, în termen de două luni de la primirea acceptului menționat la alineatul (3), cu privire la acordarea unei subvenții pentru elaborarea unui standard european sau a unui document de standardizare europeană.

(5) Organizațiile de standardizare europene informează Comisia cu privire la activitățile desfășurate pentru elaborarea documentelor menționate la alineatul (1). Comisia, împreună cu organizațiile de standardizare europene, evaluează conformitatea documentelor elaborate de organizațiile de standardizare europene cu solicitarea sa inițială.

(6) În cazul în care un standard armonizat satisface cerințele pe care le vizează și care sunt prevăzute în actul legislativ de armonizare aplicabil al Uniunii, Comisia publică fără întârziere o referință la standardul respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau prin alte mijloace în conformitate cu condițiile prevăzute în actul legislativ de armonizare aplicabil al Uniunii.

*Articolul 11***Obiecțiile formale asupra standardelor armonizate**

(1) Atunci când un stat membru sau Parlamentul European consideră că un standard armonizat nu satisface în întregime cerințele pe care le vizează și care sunt stabilite în legislația de armonizare relevantă a Uniunii, instituția care formulează obiecția informează Comisia în acest sens, prezentând o explicație detaliată, iar Comisia decide, după consultarea comitetului instituit prin actul legislativ de armonizare aplicabil al Uniunii, în cazul în care acest comitet există, sau după consultarea sub alte forme a experților de la nivel sectorial, următoarele:

(a) să publice, să nu publice sau să publice parțial referințele la standardul armonizat respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(b) să mențină sau să mențină parțial referințele la standardul armonizat respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau să le retragă din acesta.

(2) Comisia publică pe site-ul său de internet informații privind standardele armonizate care au făcut obiectul deciziei menționate la alineatul (1).

(3) Comisia informează organizația de standardizare europeană în cauză cu privire la decizia menționată la alineatul (1) și, după caz, solicită revizuirea standardelor armonizate respective.

(4) Decizia menționată la alineatul 1 litera (a) se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 22 alineatul (2).

(5) Decizia menționată la alineatul 1 litera (b) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (3).

Articolul 12

Notificarea organizațiilor părților interesate

Comisia instituie un sistem de notificare a tuturor părților interesate, inclusiv a organizațiilor de standardizare europene și a organizațiilor părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament pentru a asigura o consultare adecvată și relevanța pentru piață înainte de:

- (a) a adopta programul de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană menționat la articolul 8 alineatul (1);
- (b) a adopta solicitările de standardizare menționate la articolul 10;
- (c) a lua o decizie privind obiecțiile asupra standardelor armonizate, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1);
- (d) a lua o decizie privind identificarea specificațiilor tehnice TIC menționate la articolul 13;
- (e) a adopta actele delegate menționate la articolul 20.

CAPITOLUL IV

SPECIFICAȚIILE TEHNICE TIC

Articolul 13

Identificarea specificațiilor tehnice TIC care pot fi utilizate drept referințe

(1) Fie la propunerea unui stat membru, fie din proprie inițiativă, Comisia poate decide să identifice specificațiile tehnice TIC care nu sunt standarde naționale, europene sau internaționale, dar care îndeplinesc cerințele prevăzute la anexa II, și care pot fi utilizate drept referințe, în primul rând pentru asigurarea interoperabilității, în domeniul achizițiilor publice.

(2) Fie la propunerea unui stat membru, fie din proprie inițiativă, atunci când o specificație tehnică TIC identificată în

conformitate cu alineatul (1) este modificată, retrasă sau nu mai îndeplinește cerințele prevăzute în anexa II, Comisia poate decide să identifice specificația tehnică TIC modificată sau să retragă identificarea.

(3) Deciziile menționate la alineatele (1) și (2) se adoptă după consultarea platformei europene multipartite privind standardizarea din domeniul TIC, care include organizațiile de standardizare europene, statele membre și părțile interesate relevante și după consultarea comitetului instituit prin actul legislativ de armonizare aplicabil al Uniunii, în cazul în care acest comitet există, sau după consultarea sub alte forme a experților de la nivel sectorial, în cazul în care acest comitet nu există.

Articolul 14

Utilizarea specificațiilor tehnice TIC în domeniul achizițiilor publice

Specificațiile tehnice TIC menționate la articolul 13 din prezentul regulament constituie specificații tehnice comune menționate în Directivele 2004/17/CE, 2004/18/CE și 2009/81/CE și în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002.

CAPITOLUL V

FINANȚAREA STANDARDIZĂRII EUROPENE

Articolul 15

Finanțarea de către Uniune a organizațiilor de standardizare

(1) Finanțarea de la bugetul Uniunii poate fi acordată organizațiilor de standardizare europene pentru următoarele activități de standardizare:

- (a) elaborarea și revizuirea standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană care sunt necesare și adecvate pentru a veni în sprijinul legislației și politicilor Uniunii;
- (b) verificarea calității și conformității standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană cu legislația și politicile Uniunii;
- (c) efectuarea lucrărilor preliminare sau auxiliare în legătură cu standardizarea europeană, inclusiv studiile, activitățile de cooperare, inclusiv de cooperare internațională, seminarele, evaluările, analizele comparative, activitățile de cercetare, lucrările de laborator, testele inter-laboratoare, activitatea de evaluare a conformității și măsurile luate pentru a asigura diminuarea perioadelor necesare pentru elaborarea și revizuirea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană, fără a aduce atingere principiilor fundamentale, în special în ceea ce privește deschiderea, calitatea, transparența și consensul în rândul tuturor părților interesate;
- (d) activitățile secretariatelor centrale ale organizațiilor de standardizare europene, inclusiv elaborarea politicilor, coordonarea activităților de standardizare, prelucrarea activităților tehnice și furnizarea de informații părților interesate;

(e) traducerea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană utilizate în sprijinul legislației și politicilor Uniunii în limbile oficiale ale Uniunii altele decât limbile de lucru ale organizațiilor de standardizare europene sau, în cazurile justificate în mod corespunzător, în alte limbi decât limbile oficiale ale Uniunii;

(f) elaborarea de documente informative pentru a explica, interpreta și simplifica standardele europene sau documentele de standardizare europeană, inclusiv elaborarea de ghiduri pentru utilizatori, rezumate ale standardelor, informații privind bunele practici și acțiuni pentru creșterea gradului de conștientizare, precum și de strategii și programe de formare;

(g) activitățile care au ca scop derularea de programe de asistență tehnică și cooperare cu țări terțe, precum și promovarea și consolidarea sistemului de standardizare europeană și a standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană în rândul părților interesate din Uniune și de la nivel internațional.

(2) Finanțarea de la bugetul Uniunii poate fi, de asemenea, acordată:

(a) organismelor de standardizare naționale pentru activitățile de standardizare menționate la alineatul (1), pe care le întreprind în comun cu organizațiile de standardizare europene;

(b) altor organisme cărora li s-a încredințat sarcina de a contribui la activitățile menționate la alineatul (1) litera (a) sau desfășurarea activităților menționate la alineatul (1) literele (c) și (g), în cooperare cu organizațiile de standardizare europene.

Articolul 16

Finanțarea altor organizații europene de către Uniune

Organizațiile europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament pot primi finanțare de la bugetul Uniunii pentru următoarele activități:

(a) funcționarea acestor organizații și a activităților pe care le desfășoară, legate de standardizarea europeană și internațională, inclusiv prelucrarea lucrărilor tehnice și furnizarea de informații membrilor și altor părți interesate;

(b) furnizarea de expertiză juridică și tehnică, inclusiv de studii, în legătură cu evaluarea necesității și elaborarea standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană și cu formarea experților;

(c) participarea la lucrările tehnice în ceea ce privește elaborarea și revizuirea standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană, care este necesară și adecvată în sprijinul legislației și politicilor Uniunii;

(d) promovarea standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană, precum și a informațiilor referitoare la standarde și utilizarea acestora în rândul părților interesate, inclusiv al IMM-urilor și consumatorilor.

Articolul 17

Modalități de finanțare

(1) Finanțarea de la bugetul Uniunii se acordă sub formă de:

(a) subvenții fără cerere de oferte sau contracte în urma procedurilor de achiziții publice, următoarelor entități:

(i) organizațiilor de standardizare europene și organismelor de standardizare naționale, pentru desfășurarea activităților menționate la articolul 15 alineatul (1);

(ii) organismelor identificate printr-un act de bază, în sensul articolului 49 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 pentru a desfășura, în colaborare cu organizațiile de standardizare europene activitățile menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament;

(b) subvenții în urma unei cereri de oferte sau contracte în urma procedurilor de achiziții publice, acordate altor organisme menționate la articolul 15 alineatul (2) litera (b):

(i) pentru a contribui la elaborarea și revizuirea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (a);

(ii) pentru a desfășura activitățile preliminare sau auxiliare menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (c);

(iii) pentru a desfășura activitățile menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (g).

(c) subvenții în urma unei cereri de oferte acordate organizațiilor europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament pentru desfășurarea activităților menționate la articolul 16.

(2) Activitățile organismelor menționate la alineatul (1) pot fi finanțate prin:

(a) subvenții pentru acțiuni;

(b) subvenții de funcționare pentru organizațiile de standardizare europene și organizațiile europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament, în conformitate cu dispozițiile stabilite în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002. În cazul reînnoirii, subvențiile de funcționare nu sunt diminuate în mod automat.

(3) Comisia decide asupra modalităților de finanțare menționate la alineatele (1) și (2), a sumelor subvenționate și, după caz, a procentului maxim al finanțării, pe tip de activitate.

(4) Cu excepția unor cazuri justificate în mod corespunzător, subvențiile acordate pentru activitățile de standardizare menționate la articolul 15 alineatul (1) literele (a) și (b) iau forma unor sume forfetare și, în cazul activităților de standardizare menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (a), acestea sunt plătibile în condițiile în care:

(a) standardele europene sau documentele de standardizare europeană solicitate de Comisie în conformitate cu articolul 10 se adoptă sau se revizuiesc în cursul unei perioade care nu depășește perioada specificată în solicitarea menționată la articolul respectiv;

(b) IMM-urile, organizațiile pentru protecția consumatorilor și părțile interesate din domeniul protecției mediului și din cadrul societății sunt reprezentate în mod corespunzător și pot participa în cadrul activităților de standardizare europeană, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (1).

(5) Obiectivele comune de cooperare și condițiile administrative și financiare care au legătură cu subvențiile acordate organizațiilor de standardizare europene și organizațiilor europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament sunt definite în acordurile-cadru de parteneriat semnate de Comisie și aceste organizații de standardizare și ale părților interesate, în conformitate cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 1605/2002 și (CE, Euratom) nr. 2342/2002. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la concluziile acestor acorduri.

Articolul 18

Gestionare

Creditele stabilite de autoritatea bugetară pentru finanțarea activităților de standardizare pot cuprinde, de asemenea, cheltuielile administrative legate de pregătire, monitorizare, inspecție, auditare și evaluare, care sunt direct necesare în scopul punerii în aplicare a articolelor 15, 16 și 17, inclusiv studii, reuniuni, informări și activități de publicare, cheltuieli legate de rețele informatice pentru schimbul de informații și orice alte cheltuieli în legătură cu asistența administrativă și tehnică pe care Comisia le poate utiliza pentru activitățile de standardizare.

Articolul 19

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia se asigură că, atunci când activitățile finanțate în temeiul prezentului regulament sunt puse în aplicare, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive antifraudă, anticorupție și împotriva oricăror alte activități ilegale, prin controale eficace și prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, în cazul în care se

constată nereguli, prin sancțiuni eficace, proporționale și cu efect disuasiv, în conformitate cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 2988/95, (Euratom, CE) nr. 2185/96 și (CE) nr. 1073/1999.

(2) Pentru activitățile desfășurate la nivelul Uniunii finanțate în temeiul prezentului regulament, noțiunea de neregulă definită la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 înseamnă orice încălcare a unei dispoziții din dreptul Uniunii sau orice încălcare a unei obligații contractuale rezultate în urma unei acțiuni sau a unei omisiuni din partea unui operator economic care are sau ar avea ca efect prejudicierea bugetului general al Uniunii sau a bugetelor gestionate de Uniune din cauza unei cheltuieli nejustificate.

(3) Orice acorduri sau contracte încheiate în temeiul prezentului regulament prevăd monitorizarea și controlul financiar exercitat de către Comisie sau orice reprezentant autorizat de aceasta, precum și audituri ale Curții Europene de Conturi care, dacă este cazul, pot fi efectuate la fața locului.

CAPITOLUL VI

ACTELE DELEGATE, COMITETUL ȘI RAPORTAREA

Articolul 20

Actele delegate

Comisia este autorizată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 21 cu privire la modificarea anexelor în scopul:

(a) actualizării listei organizațiilor de standardizare europene stabilite în anexa I pentru a ține cont de modificarea denumirii sau a structurii acestora;

(b) adaptării criteriilor pentru organizațiile europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament, la evoluțiile ulterioare în ceea ce privește natura non-profit și reprezentativitatea acestora. Aceste adaptări nu pot avea drept efect crearea unor criterii noi sau abandonarea unor criterii existente sau a unei categorii de organizații.

Articolul 21

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 20 este conferită Comisiei pe o perioadă de cinci ani, de la 1 ianuarie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 20 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în textul deciziei. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui act delegat deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 20 intră în vigoare doar dacă nu a fost exprimată nicio obiecție de către Parlamentul European sau de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European sau Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Perioada menționată se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 22

Procedura de comitet

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care avizul comitetului trebuie să fie obținut prin procedură scrisă, aceasta se încheie fără rezultat dacă, în termenul pentru prezentarea avizului, președintele comitetului ia o decizie în acest sens sau acest lucru este cerut de majoritatea simplă în cadrul comitetului.

Articolul 23

Colaborarea comitetului cu organizațiile de standardizare și părțile interesate

Comitetul prevăzut la articolul 22 alineatul (1) lucrează în colaborare cu organizațiile de standardizare europene și cu organizațiile europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 24

Rapoarte

(1) Organizațiile de standardizare europene transmit Comisiei un raport anual privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Acest raport conține informații detaliate cu privire la următoarele:

(a) aplicarea articolelor 4, 5, 10, 15 și 17;

(b) reprezentarea IMM-urilor, a organizațiilor de protecție a consumatorilor și a părților interesate din domeniul

protecției mediului și din cadrul societății în cadrul organismelor de standardizare naționale;

(c) reprezentarea IMM-urilor pe baza rapoartelor anuale menționate la articolul 6 alineatul (3);

(d) utilizarea TIC în cadrul sistemului de standardizare.

(e) cooperarea dintre organismele de standardizare naționale și organizațiile de standardizare europene.

(2) Organizațiile europene ale părților interesate care beneficiază de finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament transmit Comisiei un raport anual privind activitățile pe care le desfășoară. Acest raport conține în special informații detaliate privind componența acestor organizații și activitățile menționate la articolul 16.

(3) Până la 31 decembrie 2015 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Acest raport conține o analiză a rapoartelor anuale menționate la alineatele (1) și (2), o evaluare a relevanței activităților de standardizare care beneficiază de finanțare din partea Uniunii, din perspectiva cerințelor legislației și politicilor Uniunii, precum și o evaluare a unor noi măsuri potențiale pentru simplificarea finanțării standardizării europene și reducerea sarcinii administrative pentru organizațiile de standardizare europene.

Articolul 25

Revizuire

Până la 2 ianuarie 2015 Comisia evaluează impactul procedurii stabilite la articolul 10 din prezentul regulament asupra calendarului de emiteră a solicitărilor de standardizare. Comisia își prezintă concluziile într-un raport adresat Parlamentului European și Consiliului. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă în vederea modificării prezentului regulament.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 26

Modificări

(1) Următoarele dispoziții se elimină:

(a) articolul 6 alineatul (1) din Directiva 89/686/CEE;

(b) articolul 5 din Directiva 93/15/CEE;

(c) articolul 6 alineatul (1) din Directiva 94/9/CE;

(d) articolul 6 alineatul (1) din Directiva 94/25/CE;

(e) articolul 6 alineatul (1) din Directiva 95/16/CE;

(f) articolul 6 din Directiva 97/23/CE;

- (g) articolul 14 din Directiva 2004/22/CE;
(h) articolul 8 alineatul (4) din Directiva 2007/23/CE;
(i) articolul 7 din Directiva 2009/23/CE;
(j) articolul 6 din Directiva 2009/105/CE.

Trimiterile la dispozițiile eliminate se interpretează ca trimiteri la articolul 11 din prezentul regulament.

- (2) Directiva 98/34/CE se modifică după cum urmează:
(a) la articolul 1, alineatele (6)-(10) se elimină;
(b) articolele 2, 3 și 4 se elimină;
(c) la articolul 6 alineatul (1), cuvintele „cu reprezentanții instituțiilor de standardizare prevăzute de anexele I și II” se elimină;
(d) la articolul 6 alineatul (3), prima liniuță se elimină;
(e) la articolul 6 alineatul (4) literele (a), (b) și (e) se elimină;
(f) articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Statele membre comunică Comisiei, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), toate cererile adresate instituțiilor de standardizare de a elabora specificații tehnice sau un standard referitor la produse specifice, în scopul introducerii unei reglementări tehnice referitoare la acele produse, cum ar fi proiecte de reglementări tehnice, și precizează motivele pentru elaborarea reglementărilor tehnice în cauză.”;

- (g) în articolul 11, a doua teză se înlocuiește cu următoarea teză:

„Comisia publică statisticile anuale privind notificările primite în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”;

- (h) anexele I și II se elimină.

Trimiterile la dispozițiile eliminate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa IV la prezentul regulament.

Articolul 27

Organisme de standardizare naționale

Statele membre informează Comisia cu privire la organismele lor de standardizare.

Comisia publică o listă a organismelor de standardizare naționale și toate actualizările listei respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 28

Dispoziții tranzitorii

În actele Uniunii care prevăd prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prin aplicarea standardelor armonizate adoptate în conformitate cu Directiva 98/34/CE, trimiterile la Directiva 98/34/CE se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament, cu excepția trimitărilor la comitet stabilite la articolul 5 din Directiva 98/34/CE în ceea ce privește reglementările tehnice.

Atunci când un act al Uniunii prevede o procedură de contestare a standardelor armonizate, articolul 11 din prezentul regulament nu se aplică actului respectiv.

Articolul 29

Abrogare

Decizia nr. 1673/2006/CE și Decizia 87/95/CEE se abrogă.

Trimiterile la deciziile abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa IV la prezentul regulament.

Articolul 30

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 octombrie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A. D. MAVROYIANNIS

ANEXA I

ORGANIZAȚIILE DE STANDARDIZARE EUROPENE

1. CEN – Comitetul European de Standardizare
 2. Cenelec – Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică
 3. ETSI – Institutul European de Standardizare în Telecomunicații
-

ANEXA II

CERINȚE PENTRU IDENTIFICAREA SPECIFICAȚIILOR TEHNICE TIC

1. Specificațiile tehnice sunt acceptate pe piață și punerea lor în aplicare nu împiedică interoperabilitatea cu punerea în aplicare a standardelor europene sau internaționale existente. Acceptarea pe piață poate fi demonstrată prin exemple operaționale de punere în aplicare conformă de către diferiți furnizori.
2. Specificațiile tehnice sunt coerente deoarece nu sunt contradictorii în raport cu standardele europene, și anume vizează domenii în care adoptarea unor noi standarde europene nu este prevăzută pentru o perioadă rezonabilă de timp, în care standardele existente nu au fost încă acceptate pe piață sau în care aceste standarde au devenit inutilizabile, precum și domenii în care transpunerea specificațiilor tehnice în documente de standardizare europeană nu este prevăzută pentru o perioadă rezonabilă de timp.
3. Specificațiile tehnice au fost elaborate de un organism nonprofit care este o asociație profesională, industrială sau comercială sau orice altă organizație asociativă care, în domeniul său de competențe, elaborează specificații tehnice TIC și care nu este o organizație de standardizare europeană, națională sau internațională, prin procedee care îndeplinesc următoarele criterii:
 - (a) deschidere:

specificațiile tehnice au fost elaborate pe baza adoptării unei decizii deschise, accesibile tuturor părților interesate de pe piața sau piețele vizate de specificațiile tehnice respective;
 - (b) consens:

procesul decizional se bazează pe colaborare și consens și nu a favorizat în mod particular niciuna dintre părțile interesate. Prin „consens” se înțelege un acord general, caracterizat prin absența unei opoziții ferme privind aspecte importante din partea unui segment important de interese prezente și printr-o procedură care implică luarea în considerare a opiniilor tuturor părților interesate și aplanarea divergențelor. Consensul nu implică unanimitatea.
 - (c) transparență:
 - (i) toate informațiile privind discuțiile tehnice și adoptarea deciziilor au fost arhivate și identificate;
 - (ii) informațiile privind (noile) activități de standardizare au fost difuzate public și pe larg prin mijloace adecvate și accesibile;
 - (iii) s-a urmărit participarea tuturor categoriilor relevante de părți interesate pentru a se ajunge la un echilibru;
 - (iv) observațiile părților interesate au fost luate în considerare și au făcut obiectul unui răspuns.
4. Specificațiile tehnice îndeplinesc următoarele cerințe:
 - (a) menținere: sprijinul permanent și menținerea specificațiilor publicate sunt garantate pe o perioadă lungă de timp;
 - (b) disponibilitate: specificațiile sunt disponibile public spre a fi puse în aplicare și utilizate în condiții rezonabile (inclusiv în schimbul unei taxe rezonabile sau cu titlu gratuit);
 - (c) drepturile de proprietate intelectuală esențiale pentru punerea în aplicare a specificațiilor sunt acordate solicitanților prin licență în mod (echitabil) rezonabil și nediscriminatoriu [(fair) reasonable and non-discriminatory, (F)RAND], inclusiv, la latitudinea deținătorului dreptului de proprietate intelectuală, acordarea unei licențe pentru proprietatea intelectuală esențială, cu titlu gratuit;
 - (d) relevanță:
 - (i) specificațiile sunt eficiente și relevante;
 - (ii) specificațiile trebuie să răspundă nevoilor pieței și cerințelor de reglementare;
 - (e) neutralitate și stabilitate:
 - (i) specificațiile sunt, ori de câte ori este posibil, orientate către performanță mai degrabă decât bazate pe proiectare sau caracteristici descriptive;
 - (ii) specificațiile nu denaturează piața și nu limitează posibilitățile responsabililor cu punerea în aplicare de a dezvolta concurența și inovarea pe baza acestora;
 - (iii) specificațiile se bazează pe progrese științifice și tehnologice deosebite;

(f) calitate:

- (i) calitatea și nivelul de detaliu sunt suficiente pentru a permite dezvoltarea unei varietăți de modalități concurente de punere în aplicare a produselor și serviciilor interoperabile;
 - (ii) interfețele standardizate nu sunt ascunse sau controlate de nicio altă persoană în afara organizațiilor care au adoptat specificațiile tehnice.
-

ANEXA III

ORGANIZAȚIILE EUROPENE DE PĂRȚI INTERESATE ELIGIBILE PENTRU FINANȚARE DIN PARTEA UNIUNII

1. O organizație europeană care reprezintă IMM-urile în activitățile de standardizare europene, care:
 - (a) este o organizație neguvernamentală și non-profit;
 - (b) are ca obiective și activități statutare reprezentarea intereselor IMM-urilor în procesul de standardizare la nivel european, sensibilizarea acestora cu privire la standardizare și motivarea acestora să se implice în procesul de standardizare;
 - (c) este autorizată de organizații nonprofit care reprezintă IMM-uri în cel puțin două treimi din statele membre pentru a reprezenta interesele IMM-urilor în procesul de standardizare de la nivel european.
 2. O organizație europeană care reprezintă consumatorii în activitățile de standardizare europene, care:
 - (a) este o organizație neguvernamentală, nonprofit și independentă de interese industriale, comerciale și economice sau alte interese conflictuale;
 - (b) are ca obiective și activități statutare reprezentarea intereselor consumatorilor în procesul de standardizare la nivel european;
 - (c) este autorizată de organizațiile nonprofit naționale de protecție a consumatorilor din cel puțin două treimi din statele membre pentru a reprezenta interesele consumatorilor în procesul de standardizare la nivel european.
 3. O organizație europeană care reprezintă interesele protecției mediului în activitățile de standardizare europene, care:
 - (a) este o organizație neguvernamentală, nonprofit și independentă de interese industriale, comerciale și economice sau alte interese conflictuale;
 - (b) are ca obiective și activități statutare reprezentarea intereselor în ceea ce privește protecția mediului în procesul de standardizare la nivel european;
 - (c) este autorizată de organizațiile nonprofit naționale de protecție a mediului din cel puțin două treimi din statele membre pentru a reprezenta interesele în ceea ce privește protecția mediului în procesul de standardizare la nivel european.
 4. O organizație europeană care reprezintă interesele sociale în activitățile de standardizare europene, care:
 - (a) este o organizație neguvernamentală, nonprofit și independentă de interese industriale, comerciale și economice sau alte interese conflictuale;
 - (b) are ca obiective și activități statutare reprezentarea intereselor sociale în procesul de standardizare la nivel european;
 - (c) este autorizată de organizațiile sociale nonprofit naționale din cel puțin două treimi din statele membre pentru a reprezenta interesele sociale în procesul de standardizare la nivel european.
-

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 98/34/CE	Prezentul regulament
Articolul 1 primul paragraf punctul 6	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 1 primul paragraf punctul 7	—
Articolul 1 primul paragraf punctul 8	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 1 primul paragraf punctul 9	Articolul 2 alineatul (8)
Articolul 1 primul paragraf punctul 10	Articolul 2 alineatul (10)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 3 alineatele (3) și (4)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 27
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 20 litera (a)
Articolul 3	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 3 alineatele (3) și (5) și articolul 4 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 6 alineatul (3), prima liniuță	—
Articolul 6 alineatul (4) litera (a)	Articolul 20 litera (a)
Articolul 6 alineatul (4) litera (b)	—
Articolul 6 alineatul (4) litera (e)	Articolul 10 alineatul (2)
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Articolul 27
Decizia nr. 1673/2006/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolele 2 și 3	Articolul 15
Articolul 4	—
Articolul 5	Articolul 17
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 18
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 7	Articolul 19
Decizia 87/95/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 2
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3	Articolul 13

Decizia 87/95/CEE	Prezentul regulament
Articolul 4	Articolul 8
Articolul 5	Articolul 14
Articolul 6	—
Articolul 7	—
Articolul 8	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 9	—

REGULAMENTUL (UE) NR. 1026/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 25 octombrie 2012
privind anumite măsuri în scopul conservării stocurilor de pește aplicabile țărilor care permit
pescuitul nedurabil

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 („UNCLOS”) și cu Acordul Organizației Națiunilor Unite de punere în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 referitoare la conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori din 4 august 1995 („UNFSA”), gestionarea anumitor populații transzonale și stocuri comune de pești mari migratori necesită cooperarea tuturor țărilor în ale căror ape apar stocurile respective (statele de coastă) și a țărilor ale căror flote exploatează stocurile respective (statele care pescuiesc). Această cooperare poate fi stabilită în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) sau, în cazul în care ORGP nu au nicio competență privind stocul în cauză, prin intermediul unor înțelegeri ad-hoc între țările care au un interes cu privire la sectorul pescuitului.
- (2) În cazul în care o țară terță care are un interes cu privire la activitățile de pescuit care implică un stoc de interes comun pentru țara respectivă și pentru Uniune permite, fără să țină seama în mod corespunzător de practicile de pescuit existente sau de drepturile, obligațiile și interesele altor țări și ale Uniunii, activități de pescuit care pun în pericol durabilitatea stocului respectiv și nu cooperează cu alte țări și cu Uniunea în gestionarea acestuia, ar trebui adoptate măsuri speciale pentru a încuraja țara respectivă să contribuie la conservarea stocului respectiv.
- (3) Stocurile de pește ar trebui considerate a fi în stare nedurabilă atunci când nu sunt menținute constant la sau peste nivelurile care permit obținerea unei producții

maxime durabile sau, dacă aceste niveluri nu pot fi estimate, atunci când stocurile nu sunt menținute constant în limitele de securitate biologică.

- (4) Este necesar să se definească condițiile în care o țară poate fi considerată drept o țară care permite pescuitul nedurabil și poate fi supusă măsurilor prevăzute în prezentul regulament, inclusiv procesul de acordare, pentru țările în cauză, a dreptului de a fi audiate și a oportunității de a adopta acțiuni corective.
- (5) În plus, este necesar să se definească tipul de măsuri care pot fi luate cu privire la țările care permit pescuitul nedurabil și să se stabilească condițiile generale pentru adoptarea unor astfel de măsuri, astfel încât acestea să se bazeze pe criterii obiective și să fie echitabile, eficiente din punctul de vedere al costurilor și compatibile cu dreptul internațional, în special cu Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului.
- (6) Aceste măsuri ar trebui să urmărească eliminarea stimulentei pentru țările care permit pescuitul nedurabil din stocul de interes comun. Acest lucru se poate obține, între altele, prin restricționarea importului de produse din pește capturat de navele care pescuiesc dintr-un stoc de interes comun aflat sub controlul țării care permite pescuitul nedurabil, prin limitarea accesului la porturi al acestor nave sau prin evitarea utilizării navelor sau echipamentelor de pescuit ale Uniunii pentru pescuitul din stocul de interes comun aflat sub controlul țării care permite pescuitul nedurabil.
- (7) Pentru a garanta eficiența și coerența acțiunii Uniunii în vederea conservării stocurilor de pește, este important ca măsurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ⁽³⁾ să fie luate în considerare.
- (8) Pentru a garanta că măsurile adoptate împotriva unei țări în temeiul prezentului regulament respectă mediul și sunt eficiente, proporționale și compatibile cu normele internaționale, este necesar ca adoptarea unor astfel de măsuri să fie precedată de o evaluare a efectelor de mediu, comerciale, economice și sociale preconizate ale acestora.
- (9) Dacă măsurile adoptate împotriva unei țări în temeiul prezentului regulament sunt ineficiente, iar țara respectivă continuă să fie considerată o țară care permite pescuitul nedurabil, se pot adopta măsuri suplimentare în conformitate cu prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO C 229, 31.7.2012, p. 112.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 septembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 25 septembrie 2012.

⁽³⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

- (10) Ar trebui ca măsurile adoptate împotriva unei țări în temeiul prezentului regulament să nu se mai aplice în cazul în care țara care permite pescuitul nedurabil a adoptat măsurile necesare pentru contribuția sa la conservarea stocului de interes comun.
- (11) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru a identifica țările care permit pescuitul nedurabil, pentru a adopta măsuri cu privire la aceste țări terțe și pentru a decide dacă măsurile adoptate ar trebui să nu se mai aplice. Ar trebui ca aceste competențe să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (12) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată atunci când există motive de maximă urgență care impun acest lucru, în cazuri justificate în mod corespunzător, referitoare la încetarea aplicării măsurilor adoptate în temeiul prezentului regulament,
- (c) „organizație regională de gestionare a pescuitului” sau „ORGP” înseamnă o organizație subregională, regională sau un organism similar competent în temeiul dreptului internațional, care instituie măsuri de conservare și gestionare a resurselor marine vii aflate în responsabilitatea sa, în virtutea convenției sau a acordului prin care a fost instituit(ă);
- (d) „import” înseamnă introducerea peștelui sau a produselor pescărești pe teritoriul Uniunii, inclusiv în scopul transbordării în porturile de pe teritoriul acesteia;
- (e) „transbordare” înseamnă descărcarea în totalitate sau parțială a cantității de pește sau de produse pescărești aflate la bordul unei nave de pescuit pe o altă navă de pescuit;
- (f) „stare nedurabilă” înseamnă situația în care stocul nu este menținut constant la sau peste nivelurile care permit obținerea unei producții maxime durabile sau, dacă aceste niveluri nu pot fi estimate, atunci când stocul nu este menținut constant în limitele de securitate biologică; nivelurile stocului care determină dacă starea stocului este nedurabilă sunt determinate pe baza celei mai bune consultanțe științifice disponibile;
- (g) „limite de securitate biologică” înseamnă limitele referitoare la dimensiunile unui stoc între care acesta are mari șanse de refacere în condițiile pescuitului său intensiv;
- (h) „țară” înseamnă o țară terță, inclusiv teritoriile cu statut de autoguvernare și care au competențe în domeniul conservării și gestionării resurselor marine vii.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește un cadru pentru adoptarea anumitor măsuri cu privire la activitățile și politicile legate de pescuit ale țărilor terțe pentru a asigura conservarea pe termen lung a stocurilor de interes comun pentru Uniune și țările terțe respective.

(2) Măsurile adoptate în temeiul prezentului regulament se pot aplica în toate cazurile în care este necesară cooperarea între țări terțe și Uniune pentru gestionarea comună a stocurilor de interes comun, inclusiv în cazul în care cooperarea se desfășoară în cadrul unei ORGP sau al unui organism similar.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

- (a) „stoc de interes comun” înseamnă un stoc de pește care, datorită distribuției geografice, este accesibil atât Uniunii, cât și țărilor terțe și a cărui gestionare necesită cooperarea între astfel de țări și Uniune, în contexte bilaterale sau multilaterale;
- (b) „specii asociate” înseamnă orice pești care aparțin aceluiași ecosistem cu stocul de interes comun și care sunt prădători ai acestuia, constituie hrană pentru acesta, intră în competiție cu acesta pentru hrană și spațiu vital sau apar simultan în aceeași zonă de pescuit și sunt exploatați sau capturați accidental în aceeași zonă sau aceleași zone de pescuit;

Articolul 3

Țări care permit pescuitul nedurabil

O țară poate fi identificată drept țară care permite pescuitul nedurabil atunci când:

- (a) nu cooperează în ceea ce privește gestionarea unui stoc de interes comun în deplină conformitate cu dispozițiile UNCLOS și UNFSA sau cu oricare alt acord internațional sau normă de drept internațional; și
- (b) fie:
- (i) nu a reușit să adopte măsurile necesare de gestionare a pescuitului; fie
- (ii) adoptă măsuri de gestionare a pescuitului fără să ia în considerare în mod corespunzător interesele, drepturile și obligațiile altor țări și ale Uniunii, iar acele măsuri de gestionare a pescuitului, atunci când sunt analizate împreună cu măsurile luate de alte țări și de Uniune, conduc la activități de pescuit care ar putea avea ca rezultat o stare nedurabilă a stocului. Această condiție se consideră a fi respectată și în cazul în care măsurile

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

de gestionare a pescuitului adoptate de respectiva țară nu au condus la o stare nedurabilă a stocului doar datorită unor măsuri adoptate de alții.

Articolul 4

Măsuri cu privire la țările care permit pescuitul nedurabil

(1) Comisia poate adopta prin acte de punere în aplicare următoarele măsuri cu privire la o țară care permite pescuitul nedurabil:

- (a) de identificare a respectivei țări drept țara care permite pescuitul nedurabil;
- (b) de identificare, în cazul în care este necesar, a navelor specifice sau a flotelor țării respective căreia i se aplică anumite măsuri;
- (c) de impunere a unor limitări cantitative la importul de pește provenit din stocul de interes comun care a fost capturat sub controlul țării respective și la importul de produse pescărești obținute din sau care conțin astfel de pește;
- (d) de impunere a unor restricții cantitative la importurile de pește din orice specie asociată și de produse pescărești obținute din sau care conțin astfel de pește, atunci când acesta este capturat în cadrul unor activități de pescuit care vizează stocul de interes comun sub controlul țării respective; la adoptarea măsurii, Comisia, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din prezentul regulament, aplicând principiul proporționalității, determină speciile și capturile aferente care ar trebui să se încadreze în domeniul de aplicare al măsurii;
- (e) de impunere a unor restricții asupra utilizării porturilor Uniunii de către navele care arborează pavilionul țării respective și care pescuiesc din stocul de interes comun și/sau din specii asociate și de către navele care transportă pește și produse pescărești provenite din stocul de interes comun și/sau din specii asociate care au fost capturate fie de către navele care arborează pavilionul țării respective, fie de către navele autorizate de aceasta și care arborează un alt pavilion; aceste restricții nu se aplică în cazuri de forță majoră sau de avarie în sensul articolului 18 din UNCLOS pentru servicii strict necesare în vederea remedierii acestor situații;
- (f) de interzicere a achiziționării de către operatorii economici din Uniune a unei nave de pescuit care arborează pavilionul țării respective;
- (g) de interzicere a schimbării pavilionului navelor de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru cu cel al țării respective;
- (h) de interzicere ca statele membre să autorizeze încheierea de contracte de navlosire atunci când operatorii economici ai Uniunii navloresc navele lor către operatorii economici ai țării respective;
- (i) de interzicere a exportului către țara respectivă de nave de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru sau de echipamente de pescuit și de materiale necesare pentru pescuitul stocului de interes comun;

(j) de interzicere a încheierii de acorduri comerciale private între operatori economici ai Uniunii și ai țării respective pentru ca o navă de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru să utilizeze posibilități de pescuit ale acelei țări;

(k) de interzicere a operațiunilor comune de pescuit care implică nave de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru și nave de pescuit care arborează pavilionul țării respective.

(2) Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 8 alineatul (2).

Articolul 5

Cerințe generale privind măsurile adoptate în conformitate cu prezentul regulament

(1) Măsurile menționate la articolul 4:

- (a) se referă la conservarea stocului de interes comun;
 - (b) se aplică împreună cu restricții privind pescuitul de către navele Uniunii, sau privind producția sau consumul în Uniune, de pește și produse pescărești obținute din sau care conțin pește din speciile pentru care au fost adoptate măsuri;
 - (c) sunt proporționale cu obiectivele urmărite și compatibile cu obligațiile impuse de acordurile internaționale la care Uniunea este parte și cu orice alte norme relevante ale dreptului internațional.
- (2) Măsurile menționate la articolul 4 țin cont de măsurile deja adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1005/2008.
- (3) Măsurile menționate la articolul 4 nu se aplică într-un mod care să constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificată între țări în care predomină aceleași condiții sau o restricție mascată impusă comerțului internațional.

(4) La adoptarea de măsuri menționate la articolul 4, pentru a se asigura că măsurile respectă mediul și sunt durabile, eficiente, proporționale și compatibile cu normele internaționale, Comisia evaluează efectele comerciale, de mediu, economice și sociale ale acestor măsuri, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, precum și sarcina administrativă asociată punerii acestora în aplicare.

(5) Măsurile menționate la articolul 4 prevăd un sistem adecvat pentru punerea lor în aplicare de către autoritățile competente.

Articolul 6

Proceduri anterioare adoptării măsurilor cu privire la țările care permit pescuitul nedurabil

(1) În cazul în care Comisia consideră necesar să adopte măsuri menționate la articolul 4, aceasta notifică țării în cauză

intenția de a identifica țara respectivă drept o țară care permite pescuitul nedurabil. În asemenea cazuri, Parlamentul European și Consiliul sunt informați imediat.

(2) Această notificare conține informații privind motivele care au condus la identificarea țării respective drept țară care permite pescuitul nedurabil și descrie posibilele măsuri care ar putea fi luate în raport cu aceasta, în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Înainte de adoptarea unor măsuri menționate la articolul 4, Comisia oferă țării în cauză o oportunitate rezonabilă de a răspunde la notificarea scrisă și de a remedia situația în termen de o lună de la primirea notificării respective.

Articolul 7

Perioada de aplicare a măsurilor cu privire la țările care permit pescuitul nedurabil

(1) Măsurile menționate la articolul 4 nu se mai aplică după adoptarea de către țara care permite pescuitul nedurabil a măsurilor corective corespunzătoare necesare pentru conservarea și gestionarea stocului de interes comun, iar respectivele măsuri corective:

- (a) au fost fie adoptate autonom, fie convenite în contextul unor consultări cu Uniunea și, dacă este cazul, cu alte țări în cauză; și
- (b) nu subminează efectul măsurilor luate de Uniune, fie în mod autonom, fie în colaborare cu alte țări, în scopul conservării stocurilor de pește respective.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare, pentru a stabili dacă au fost respectate condițiile prevăzute la alineatul (1) și, dacă este necesar, pentru a decide dacă măsurile adoptate cu privire la țara în cauză în temeiul articolului 4 încetează să se

aplice. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 8 alineatul (2).

Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător, legate de perturbări economice sau sociale neprevăzute, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) pentru a decide încetarea aplicării măsurilor adoptate în conformitate cu articolul 4.

Articolul 8

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 coroborat cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) Rezultatele evaluării menționate la articolul 5 alineatul (4) sunt puse la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 împreună cu documentele prevăzute în acesta.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 octombrie 2012.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

A. D. MAVROYIANNIS

REGULAMENTUL (UE) NR. 1027/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 octombrie 2012

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 în ceea ce privește farmacovigilența

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 și articolul 168 alineatul (4) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pentru a asigura transparența privind supravegherea medicamentelor autorizate, lista de medicamente care fac obiectul unei supravegheri suplimentare introduse prin Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente ⁽³⁾ ar trebui să includă în mod sistematic medicamentele supuse anumitor condiții de siguranță ulterioare autorizării.
- (2) În plus, acțiunea voluntară a titularului autorizației de introducere pe piață nu ar trebui să conducă la o situație în care preocupările privind riscurile sau beneficiile unui medicament autorizat în Uniune nu sunt abordate în mod adecvat în toate statele membre. Prin urmare, titularul autorizației de introducere pe piață ar trebui să fie obligat să informeze Agenția Europeană pentru Medicamente despre motivele care justifică retragerea sau întreruperea introducerii pe piață a unui medicament, solicitarea de revocare a unei autorizații de introducere pe piață sau nereînnoirea unei autorizații de introducere pe piață.
- (3) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv stabilirea de norme specifice privind farmacovigilența și îmbunătățirea siguranței medicamentelor de uz uman autorizate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 726/2004, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre și în consecință poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri,

în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

- (4) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 726/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13 alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Titularul autorizației de introducere pe piață notifică Agenția dacă produsul încetează să mai fie introdus pe piața unui stat membru, în mod temporar sau permanent. Această notificare se face, mai puțin în situații excepționale, cu cel puțin două luni înaintea întreruperii introducerii pe piață a produsului. Titularul autorizației de introducere pe piață informează Agenția cu privire la motivele unei astfel de măsuri în conformitate cu articolul 14b.”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 14b

(1) Titularul autorizației de introducere pe piață notifică de îndată Agenției orice acțiune pe care titularul o ia pentru a suspenda introducerea pe piață a unui medicament, pentru a retrage un medicament de pe piață, pentru a solicita retragerea unei autorizații de introducere pe piață sau pentru a nu solicita reînnoirea unei autorizații de introducere pe piață, împreună cu motivele acestei acțiuni. Titularul autorizației de introducere pe piață declară, în special, dacă o astfel de acțiune se întemeiază pe unul dintre motivele prevăzute la articolul 116 sau la articolul 117 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE.

(2) Titularul autorizației de introducere pe piață recurge la notificarea prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol și în cazul în care acțiunea are loc într-o țară terță și se întemeiază pe oricare dintre motivele prevăzute la articolul 116 sau la articolul 117 alineatul (1) din Directiva 2001/83/CE.

(3) În cazurile prevăzute la alineatele (1) și (2), Agenția transmite de îndată aceste informații autorităților competente din statele membre.”

3. La articolul 20, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 202.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2012.

⁽³⁾ JO L 136, 30.4.2004, p. 1.

„(8) În cazul în care procedura este inițiată ca urmare a evaluării datelor de farmacovigilență, Comitetul pentru medicamente de uz uman adoptă avizul Agenției în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, pe baza recomandării din partea Comitetului pentru evaluarea riscurilor în materie de farmacovigilență, și se aplică articolul 107j alineatul (2) din Directiva 2001/83/CE.”

4. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

(1) Agenția, în colaborare cu statele membre, stabilește, gestionează și pune la dispoziția publicului o listă de medicamente care sunt supuse unei monitorizări suplimentare.

Lista respectivă cuprinde numele și substanțele active ale:

(a) medicamentelor autorizate în Uniune care conțin o substanță activă nouă care, la 1 ianuarie 2011, nu făcea parte din compoziția niciunui medicament autorizat în Uniune;

(b) oricărui medicament biologic care nu se află sub incidența literei (a) și care a fost autorizat după 1 ianuarie 2011;

(c) medicamentelor autorizate în temeiul prezentului regulament, sub rezerva condițiilor menționate la articolul 9 alineatul (4) litera (cb), la articolul 10a alineatul (1) primul paragraf litera (a) sau la articolul 14 alineatul (7) sau (8);

(d) medicamentelor autorizate în temeiul Directivei 2001/83/CE, sub rezerva condițiilor menționate la articolul 21a primul paragraf literele (b) și (c), la articolul 22 sau la articolul 22a alineatul (1) primul paragraf litera (a) din directiva respectivă.

(1a) La solicitarea Comisiei, în urma consultării Comitetului pentru evaluarea riscurilor în materie de farmacovigilență, medicamentele care sunt autorizate în temeiul prezentului regulament, sub rezerva condițiilor menționate la articolul 9 alineatul (4) literele (c), (ca) sau (cc), la articolul 10a alineatul (1) primul paragraf litera (b) sau la articolul 21 alineatul (2), pot fi, de asemenea, incluse în lista menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

La solicitarea unei autorități competente naționale, în urma consultării Comitetului pentru evaluarea riscurilor în materie de farmacovigilență, medicamentele care sunt autorizate în temeiul Directivei 2001/83/CE, sub rezerva condițiilor menționate la articolul 21a primul paragraf literele (a), (d), (e) sau (f), la articolul 22a alineatul (1) primul paragraf litera (b) sau la articolul 104a alineatul (2) din directiva respectivă, pot fi, de asemenea, incluse în lista menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

(2) Lista menționată la alineatul (1) include un link la informațiile referitoare la medicamente și la rezumatul planului de gestionare a riscurilor.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol, Agenția elimină din listă un medicament după cinci ani de la data de referință pentru Uniune menționată la articolul 107c alineatul (5) din Directiva 2001/83/CE.

În cazurile menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) și la alineatul (1a) de la prezentul articol, Agenția elimină din listă un medicament odată ce condițiile au fost îndeplinite.

(4) Pentru medicamentele incluse în lista menționată la alineatul (1), rezumatul caracteristicilor produsului și prospectul ce însoțește ambalajul cuprind mențiunea «Acest medicament face obiectul unei monitorizări suplimentare». Această mențiune este precedată de un simbol negru selectat de Comisie până la 2 iulie 2013, la recomandarea Comitetului pentru evaluarea riscurilor în materie de farmacovigilență, și este urmată de o notă explicativă standard corespunzătoare.

(4a) Până la 5 iunie 2018 Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind utilizarea listei menționate la alineatul (1), bazat pe experiențele și datele comunicate de statele membre și de Agenție.

Pe baza raportului respectiv și după consultarea statelor membre și a altor părți interesate, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere în vederea adaptării dispozițiilor privind lista menționată la alineatul (1).”

5. Articolul 57 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) al doilea paragraf, literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) coordonează monitorizarea medicamentelor care au fost autorizate în Uniune și asigură consiliere în privința măsurilor necesare pentru a garanta utilizarea sigură și eficace a acestor medicamente, în special coordonând evaluarea și punerea în aplicare a obligațiilor și sistemelor de farmacovigilență și monitorizarea punerii în aplicare respective;

(d) asigură colaționarea și difuzarea informațiilor privind reacțiile adverse suspectate la medicamentele autorizate în Uniune prin intermediul unei baze de date care este accesibilă în permanență tuturor statelor membre;”

(b) la alineatul (2) al doilea paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) până cel târziu la 2 iulie 2012, titularii de autorizații de introducere pe piață transmit Agenției, pe cale electronică, informații privind toate medicamentele de uz uman autorizate în Uniune, utilizând formatul menționat la litera (a);”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 5 iunie 2013, cu excepția articolului 23 alineatul (4), a articolului 57 alineatul (1) al doilea paragraf literele (c) și (d) și a articolului 57 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004, astfel cum au fost modificate prin prezentul regulament, care se aplică de la 4 decembrie 2012.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 octombrie 2012.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

A. D. MAVROYIANNIS

REGULAMENTUL (UE) NR. 1028/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 25 octombrie 2012

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește schema de plată unică și sprijinul acordat viticultorilor

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 primul paragraf și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 103o din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽⁴⁾ prevede posibilitatea ca statele membre să acorde viticultorilor ajutoare decuplate în cadrul sistemului de plăți unice. Mai multe state membre au recurs la această măsură de sprijin specific.
- (2) Totuși, faptul că statele membre pot modifica transferurile din programele de sprijin către sistemul de plăți unice o dată pe an, precum și că programele de sprijin respective durează cinci ani, în timp ce drepturile de plată care determină efectuarea de plăți directe se acordă pentru o perioadă nedeterminată, au generat sarcini administrative și bugetare.
- (3) Pentru a simplifica gestionarea acestei măsuri de sprijin specific și pentru a asigura consecvența sa cu obiectivele normelor privind sistemele de ajutor direct pentru agricultori, este necesar ca aceasta să fie convertită în posibilitatea pentru statele membre de a reduce definitiv fondurile alocate programelor de sprijin al sectorului vitivinicol, crescând astfel pragurile naționale pentru plățile directe.
- (4) Este necesar să se permită statelor membre să continue să pună în aplicare sprijinul prevăzut la articolul 103o din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 pentru 2014.

- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 103n se introduce următorul alineat:

„(1a) Până la 1 august 2013, statele membre pot decide să reducă, începând cu 2015, cuantumul disponibil pentru programele de sprijin menționate în anexa Xb, cu scopul de a crește pragurile naționale pentru plățile directe prevăzute la articolul 40 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

Cuantumul rezultat în urma reducerii menționate la primul paragraf rămâne definitiv în cadrul pragurilor naționale pentru plățile directe prevăzute la articolul 40 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și nu mai este disponibil pentru măsurile enumerate la articolele 103p-103y.”

2. Articolul 103o se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 103o*

Sistemul de plăți unice și sprijinul pentru viticultori

(1) Statele membre pot decide, până la 1 decembrie 2012, să acorde sprijin viticultorilor pentru 2014 prin alocarea drepturilor de plată în sensul titlului III capitolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

În cazul în care cuantumul sprijinului menționat la primul paragraf este mai mare decât cuantumul sprijinului care a fost prevăzut pentru 2013, statul membru în cauză utilizează diferența pentru a acorda drepturi de plată, în sensul titlului III capitolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, viticultorilor în conformitate cu punctul C din anexa IX la regulamentul respectiv.

(2) Statele membre care intenționează să acorde sprijinul menționat la alineatul (1) dispun cu privire la un astfel de sprijin în programele lor de sprijin în conformitate cu articolul 103k alineatul (3).

(3) Sprijinul pentru 2014 menționat la alineatul (1):

(a) rămâne în cadrul sistemului de plăți unice și nu mai este disponibil în temeiul articolului 103k alineatul (3) pentru măsurile enumerate la articolele 103p-103y;

(b) reduce proporțional cuantumul fondurilor disponibile pentru măsurile enumerate la articolele 103p-103y în cadrul programelor de sprijin.”

⁽¹⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 116.

⁽²⁾ JO C 225, 27.7.2012, p. 174.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2012.

⁽⁴⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 octombrie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A. D. MAVROYIANNIS

REGULAMENTUL (UE) NR. 1029/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 octombrie 2012

de introducere a unor preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Relația dintre Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) și Republica Islamică Pakistan (denumită în continuare „Pakistan”) se bazează pe Acordul de cooperare care a intrat în vigoare la 1 septembrie 2004 ⁽²⁾. Unul dintre obiectivele sale principale este de a asigura condițiile pentru și de a promova creșterea și dezvoltarea comerțului dintre părțile la acordul de cooperare. Respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, și a principiilor democratice constituie, de asemenea, un element esențial al acestui acord.

(2) În iulie și august 2010, în urma ploilor musonice abundente, inundații devastatoare au afectat regiuni extinse din Pakistan, și anume regiunile Balochistan, Khyber Pakhtunkhwa, Punjab, Sindh și Gilgit-Baltistan. Conform surselor Organizației Națiunilor Unite, inundațiile au afectat aproximativ 20 milioane de oameni și 20 % din teritoriul Pakistanului, echivalent cu cel puțin 160 000 de kilometri pătrați, ceea ce a avut drept rezultat faptul că aproape 12 milioane de oameni au nevoie de ajutor umanitar urgent.

(3) Bineînțeles, ajutorul umanitar este instrumentul principal în situații de acest tip, iar Uniunea s-a situat în prima linie în acest domeniu, de când s-a declanșat situația de urgență, oferind peste 423 milioane EUR ca ajutor de urgență pentru Pakistan.

(4) Va fi importantă utilizarea tuturor mijloacelor disponibile pentru a sprijini redresarea Pakistanului din această situație de urgență, inclusiv a măsurilor comerciale excepționale propuse în vederea stimulării exporturilor pakistaneze pentru a contribui la dezvoltarea sa

economică viitoare, garantând, în același timp, menținerea consecvenței și a coerenței la toate nivelurile în vederea elaborării unei strategii sustenabile pe termen lung.

(5) Gravitatea acestui dezastru natural impune o reacție imediată și consistentă, care să țină seama de importanța geostrategică a parteneriatului Pakistanului cu Uniunea, în special de rolul-cheie al acestei țări în lupta împotriva terorismului și de contribuția sa la dezvoltarea, securitatea și stabilitatea generală a regiunii.

(6) Ar trebui ca efectele preferințelor comerciale autonome să poată fi măsurate prin indicatori concreți cum ar fi locurile de muncă create, eradicarea sărăciei și dezvoltarea sustenabilă în rândul lucrătorilor și al populației sărace din Pakistan.

(7) Consiliul European, într-o declarație referitoare la Pakistan atașată Concluziilor sale din 16 septembrie 2010, a hotărât să îi împuternicească pe miniștri să ajungă urgent la un acord asupra unui pachet cuprinzător de măsuri pe termen scurt, mediu și lung care vor contribui la susținerea redresării și dezvoltării viitoare a Pakistanului și care cuprind, între altele, măsuri comerciale ambițioase esențiale pentru redresarea și creșterea economică.

(8) Consiliul European a subliniat, în special, angajamentul ferm pe care și l-a asumat de a acorda, numai Pakistanului, acces extins la piața Uniunii, prin intermediul reducerii imediate și limitate în timp a taxelor asupra principalelor importuri din Pakistan. În lumina acestei declarații, Comisia a propus un pachet în care a identificat 75 de linii tarifare specifice sectoarelor principale de export din Pakistan concentrate în zonele cel mai grav afectate de inundații, afirmând că o creștere anuală a valorii exporturilor pakistaneze către Uniune de 100 de milioane EUR sau mai mult ar aduce un ajutor real, substanțial și important pentru regiunile respective.

(9) Schimburile comerciale ale Pakistanului cu Uniunea sunt compuse în principal din textile și articole de îmbrăcăminte care, în 2009, au reprezentat 73,7% din exporturile pakistaneze în UE. Pakistanul exportă, de asemenea, etanol și articole de pielărie, care, pe lângă textile și articolele de îmbrăcăminte, sunt produse industriale sensibile în anumite state membre, unde locurile de muncă din sectoarele respective au fost deja grav afectate de recesiunea globală. Respectivele sectoare se zbat să se adapteze la un nou mediu comercial mondial.

(10) Sectorul textilelor are o importanță primordială pentru economia pakistaneză, dat fiind că reprezintă 8,5 % din produsul intern brut, iar 38 % din forța de muncă lucrează în acest sector, jumătate din care este reprezentat de femei.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2012.

⁽²⁾ Decizia 2004/870/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind încheierea Acordului de cooperare dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan (JO L 378, 23.12.2004, p. 22).

- (11) Având în vedere greutățile prin care a trecut populația pakistaneză în urma inundațiilor devastatoare, se cuvine, prin urmare, să se extindă preferințele comerciale autonome excepționale la Pakistan, prin suspendarea, pentru o perioadă de timp limitată, a tuturor tarifelor pentru anumite produse pe care Pakistanul este interesat să le exporte. Acordarea acestor preferințe comerciale ar trebui să aibă doar efecte adverse limitate pentru piața internă a Uniunii și nu ar trebui să afecteze în mod negativ membrii cel mai puțin dezvoltati ai Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).
- (12) Măsurile respective sunt propuse ca parte a unui pachet excepțional, ca reacție la situația specifică din Pakistan. Ele nu ar trebui, în niciun caz, să constituie un precedent în politica comercială a Uniunii față de alte țări.
- (13) Preferințele comerciale autonome se vor prezenta fie sub forma unei scutiri de la taxele vamale asupra importurilor în Uniune, fie sub forma unor contingente tarifare.
- (14) Dreptul de a beneficia de preferințele comerciale autonome excepționale este condiționat de respectarea de către Pakistan a regulilor relevante privind originea produselor și procedurile aferente, precum și de implicarea în cooperarea administrativă eficientă cu Uniunea în scopul prevenirii oricărui risc de fraudă. Încălțările serioase și sistematice ale condițiilor de acordare a regimurilor preferențiale, fraudă sau lipsa cooperării administrative pentru verificarea originii mărfurilor ar trebui să constituie motive pentru suspendarea temporară a preferințelor.
- (15) În sensul definirii conceptului de produse originare, certificării originii și procedurilor de cooperare administrativă, ar trebui să se aplice partea I titlul IV capitolul 2 secțiunea 1 și secțiunea 1A din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar⁽¹⁾, cu excepția articolelor 68-71, 90-97i și 97j alineatul (2) din aceste secțiuni. Cu toate acestea, în ceea ce privește cumulul referitor la origine, ar trebui să se permită, în aceste scopuri, numai utilizarea materialelor originare din Uniune. Cumulul regional și alte tipuri de cumulari, cu excepția celui cu materiale originare din Uniune, nu ar trebui să se aplice în legătură cu determinarea caracterului de produs originar pentru produsele care fac obiectul preferințelor comerciale autonome stabilite în temeiul prezentului regulament, în scopul de a garanta că, în Pakistan, are loc o transformare suficientă.
- (16) Extinderea preferințelor comerciale autonome la Pakistan necesită o derogare de la obligațiile Uniunii, în conformitate cu articolele I și XIII din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994 (GATT), în temeiul articolului IX din Acordul de instituire a OMC. Consiliul General al OMC a acordat o astfel de derogare la 14 februarie 2012.
- (17) În scopul de a garanta un impact imediat și durabil asupra redresării economice a Pakistanului în urma inundațiilor și în conformitate cu derogarea acordată de OMC, se recomandă să se limiteze durata preferințelor comerciale autonome până la 31 decembrie 2013.
- (18) Pentru a reacționa cu rapiditate și pentru a asigura integritatea și buna funcționare a preferințelor comerciale autonome pentru Pakistan și în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește suspendarea temporară datorată nerespectării procedurilor și obligațiilor vamale, încălțărilor grave și sistematice ale principiilor fundamentale ale drepturilor omului, democrației și statului de drept de către Pakistan sau datorată nerespectării de către Pakistan a condiției de a se abține, începând cu 1 iulie 2012, de la introducerea unor noi drepturi sau taxe vamale cu efect echivalent, sau majorarea celor existente, sau a oricăror restricții ori interdicții asupra exportului sau vânzării pentru export a oricăror materiale utilizate la producerea produselor care fac obiectul prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de a adopta acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când acest lucru este impus din motive de extremă urgență. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽²⁾.
- (19) Pentru a face adaptările tehnice necesare ale listei de bunuri care fac obiectul preferințelor comerciale autonome și pentru a elimina produse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, în cazul în care volumul importurilor vizate de acesta depășește un anumit nivel, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor I și II, pentru a reflecta schimbările din Nomenclatura combinată și pentru a elimina produse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Este deosebit de important ca, în etapa pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor pertinente către Parlamentul European și Consiliu.
- (20) Pentru a aborda, fără întârziere, creșterea semnificativă a importurilor de produse scutite de taxe vamale la importul în Uniune și care poate avea un impact negativ asupra producătorilor din Uniune, Comisia ar trebui să adopte acte delegate prin care să se elimine produse din domeniul de aplicare al prezentului regulament în conformitate cu procedura de urgență.

⁽¹⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13

(21) La cel mult doi ani de la expirarea prezentului regulament, Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la efectele acestor preferințe comerciale autonome. Raportul respectiv ar trebui să includă o analiză detaliată a efectelor acestor preferințe asupra economiei Pakistanului și impactul lor asupra comerțului și a veniturilor Uniunii provenite din tarife, precum și asupra economiei și locurilor de muncă din Uniune. În cadrul raportului, Comisia ar trebui să ia în considerare, în special, efectele preferințelor comerciale autonome în ceea ce privește crearea de locuri de muncă, eradicarea sărăciei și dezvoltarea sustenabilă a lucrătorilor și persoanelor sărace din Pakistan,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regimuri preferențiale

- (1) Produsele originare din Pakistan incluse în anexa I sunt scutite de taxe vamale la importul în Uniune.
- (2) Produsele originare din Pakistan și incluse în anexa II sunt admise la import în Uniune, sub rezerva dispozițiilor speciale stabilite la articolul 3.

Articolul 2

Condițiile de acordare a regimurilor preferențiale

- (1) Acordarea beneficiului regimurilor preferențiale introduse la articolul 1 este supusă:
- (a) respectării regulilor privind originea produselor și a procedurilor aferente în conformitate cu partea I titlul IV capitolul 2 secțiunea 1 și secțiunea 1A subsecțiunile 1 și 2 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, cu excepția articolelor 68-71, 90-97i și articolului 97j alineatul (2) din aceste secțiuni. Cu toate acestea, în ceea ce privește cumulul referitor la origine în scopul determinării caracterului de produs originar pentru produsele care fac obiectul regimurilor introduse la articolul 1 din prezentul regulament, se permite numai cumulul cu materiale originare din Uniune. Nu se permit cumulul regional și alte tipuri de cumuluri, cu excepția celui cu materiale originare din Uniune;
- (b) respectării metodelor de cooperare administrativă în conformitate cu partea I titlul IV capitolul 2 secțiunea 1 subsecțiunea 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93;
- (c) condiției ca Pakistanul să nu comită încălcări grave și sistematice ale drepturilor omului, precum și ale drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, principiilor fundamentale ale democrației și statului de drept;
- (d) angajamentului Pakistanului, cu efect de la 1 iulie 2012, de a nu introduce noi drepturi sau taxe vamale sau majora pe cele existente, cu efect echivalent, sau orice alte restricții ori interdicții impuse la exportul sau la vânzarea pentru export a oricăror materiale utilizate îndeosebi la producerea

oricăruia dintre produsele care fac obiectul acestor regimuri preferențiale și destinate teritoriului Uniunii.

- (2) Certificatele de origine „formularul A” eliberate de autoritățile competente din Pakistan în temeiul prezentului regulament trebuie să conțină următoarea avizare la rubrica 4 „Autonomous measure – Regulation (EU) No 1029/2012 ⁽¹⁾” [„Măsură autonomă – Regulamentul (UE) nr. 1029/2012”].

Articolul 3

Contingente tarifare

- (1) Produsele menționate în anexa II pot fi importate în Uniune cu scutire de taxe vamale, în limitele contingentelor tarifare din Uniune, în conformitate cu anexa respectivă.
- (2) Contingentele tarifare menționate la alineatul (1) și enumerate în anexa II sunt gestionate de Comisie în conformitate cu articolele 308a, 308b și 308c din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.

Articolul 4

Eliminarea de produse din domeniul de aplicare al prezentului regulament

- (1) În cazul în care, în anul calendaristic 2012 sau 2013, volumul importurilor pe baza datelor vamale de import pentru un produs originar din Pakistan și inclus în anexa I crește cu 25 % sau mai mult în raport cu media anilor 2009-2011, produsul respectiv este eliminat din sfera de aplicare a prezentului regulament pentru restul anului. În sensul prezentului alineat, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 6, să modifice anexa I pentru a elimina produsul respectiv din domeniul de aplicare al prezentului regulament pentru restul anului.
- (2) La intrarea în vigoare a actului delegat, importurile produsului menționat la alineatul (1) sunt supuse clauzei „națiunii celei mai favorizate” sau altor taxe vamale aplicabile.

Articolul 5

Modificări cu caracter tehnic ale anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 6, în scopul modificării anexelor pentru a încorpora modificări și adaptări tehnice devenite necesare în urma modificărilor aduse Nomenclaturii combinate și subdiviziunilor TARIC.

Articolul 6

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 4 și 5 este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 4 și 5 se conferă Comisiei pentru perioada de aplicare a prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 316, 14.11.2012, p. 43.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 4 și 5 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 4 și 5 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Această perioadă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 7

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecțiune în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni cu privire la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 6 alineatul (5). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, în urma notificării deciziei Parlamentului European sau a Consiliului de a formula obiecțiuni.

Articolul 8

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului vamal instituit prin articolele 247a alineatul (1) și 248a alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului⁽¹⁾. Acest comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011. Comitetul poate examina orice chestiune referitoare la aplicarea prezentului regulament ridicată de Comisie sau la cererea unui stat membru.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.

Articolul 9

Suspendarea temporară

(1) Atunci când Comisia constată că există suficiente dovezi care indică nerespectarea condițiilor stabilite la articolul 2,

poate, pentru a răspunde acestei situații de urgență, prin intermediul unor acte de punere în aplicare aplicabile imediat, suspenda, total sau parțial, regimurile preferențiale prevăzute în prezentul regulament, pentru o perioadă de cel mult șase luni, cu condiția ca, în primul rând:

(a) să fi informat comitetul menționat la articolul 8 alineatul (1);

(b) să fi invitat statele membre să ia măsurile de precauție necesare pentru a asigura apărarea intereselor financiare ale Uniunii sau respectarea articolului 2 de către Pakistan;

(c) să fi publicat un anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* declarând că există o îndoială rezonabilă privind aplicarea regimurilor preferențiale sau respectarea articolului 2 de către Pakistan, capabilă să pună în discuție dreptul său de a continua să beneficieze de avantajele acordate prin prezentul regulament;

(d) să fi informat Pakistanul cu privire la orice decizie luată în conformitate cu prezentul alineat, înainte de intrarea în vigoare a acesteia.

(2) La sfârșitul perioadei de suspendare temporară, Comisia decide, prin acte de punere în aplicare, fie să înceteze suspendarea, fie să prelungească perioada de aplicare a acesteia.

(3) Actele de punere în aplicare menționate în alineatele (1) și (2) se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 8 alineatul (2).

(4) Statele membre comunică Comisiei toate informațiile relevante care pot justifica suspendarea temporară a regimurilor preferențiale sau prelungirea acesteia.

Articolul 10

Raport

Până la 31 decembrie 2015, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind funcționarea și efectele prezentului regulament.

Articolul 11

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Se aplică de la data intrării sale în vigoare a până la 31 decembrie 2013.

⁽¹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 octombrie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A. D. MAVROYIANNIS

ANEXA I

PRODUSE SCUTITE DE TAXA VAMALĂ

Produsele cărora li se aplică măsurile se identifică după codul lor NC format din opt cifre. Descrierea acestor coduri se poate găsi în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽¹⁾. Descrierea codurilor NC este dată numai cu scop informativ.

Cod NC	Descriere
0712 39 00	Ciuperci și trufe, uscate, chiar tăiate în bucăți sau în felii sau chiar sfărâmate sau pulverizate, dar nepreparate altfel (altele decât ciupercile din genul <i>Agaricus</i> , <i>Auricularia</i> spp. și <i>Tremella</i> spp.)
5205 12 00	Fire simple, din bumbac din fibre nepieptănate care conțin bumbac minimum 85 % din greutate, măsurând maximum 714,29 decitex, dar nu mai puțin de 232,56 decitex (peste 14 numere metrice, dar maximum 43 numere metrice), necondiționate pentru vânzarea cu amănuntul
5205 22 00	Fire simple, din bumbac din fibre pieptănate care conțin bumbac minimum 85 % din greutate, măsurând maximum 714,29 decitex, dar nu mai puțin de 232,56 decitex (peste 14 numere metrice, dar maximum 43 numere metrice), necondiționate pentru vânzarea cu amănuntul
5205 32 00	Fire răsucite sau cablate din bumbac, din fibre nepieptănate, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate, măsurând maximum 714,29 decitex, dar nu mai puțin de 232,56 decitex (peste 14 numere metrice, dar maximum 43 numere metrice pe fir simplu), necondiționate pentru vânzarea cu amănuntul
5205 42 00	Fire răsucite sau cablate din bumbac, din fibre pieptănate, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate, măsurând maximum 714,29 decitex pe fir simplu, dar nu mai puțin de 232,56 decitex (peste 14 numere metrice, dar maximum 43 numere metrice pe fir simplu), necondiționate pentru vânzarea cu amănuntul
5208 11 90	Țesături din bumbac cu legătură pânză, nealbite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de maximum 100 g/m ² , excluzând tifonul pentru pansamente
5208 12 16	Țesături din bumbac cu legătură pânză, nealbite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de minimum 100 g/m ² , dar maximum 130 g/m ² , cu lățimea de maximum 165 cm
5208 12 19	Țesături din bumbac cu legătură pânză, nealbite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de minimum 100 g/m ² , dar maximum 130 g/m ² , cu lățimea de peste 165 cm
5208 13 00	Țesături din bumbac, nealbite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate, cu legătură diagonală sau încrucișată, al cărei raport de legătură este maximum 4
5208 19 00	Alte țesături din bumbac cu legătură pânză, nealbite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate
5208 21 90	Țesături din bumbac cu legătură pânză, albite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de maximum 100 g/m ² , excluzând tifonul pentru pansamente
5208 22 19	Țesături din bumbac cu legătură pânză, albite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de minimum 100 g/m ² , dar maximum 130 g/m ² , cu lățimea de peste 165 cm
5208 22 96	Țesături din bumbac cu legătură pânză, albite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de minimum 130 g/m ² , cu lățimea de maximum 165 cm
5208 29 00	Alte țesături din bumbac cu legătură pânză, albite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate
5208 51 00	Țesături din bumbac cu legătură pânză, imprimate, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de maximum 100 g/m ²

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

Cod NC	Descriere
5208 52 00	Țesături din bumbac cu legătură pânză, imprimate, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de peste 200 g/m ²
5208 59 90	Alte țesături din bumbac cu legătură pânză, imprimate, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate
5209 11 00	Țesături din bumbac cu legătură pânză, nealbite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de peste 200 g/m ²
5209 12 00	Țesături din bumbac, nealbite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de peste 200 g/m ² , cu legătură diagonală sau încrucișată, al cărei raport de legătură este maximum 4
5209 19 00	Alte țesături din bumbac cu legătură pânză, nealbite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate
5209 22 00	Țesături din bumbac, albite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de peste 200 g/m ² , cu legătură diagonală sau încrucișată, al cărei raport de legătură este maximum 4
5209 29 00	Alte țesături din bumbac cu legătură pânză, albite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate
5209 32 00	Țesături din bumbac, vopsite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de peste 200 g/m ² , cu legătură diagonală sau încrucișată, al cărei raport de legătură este maximum 4
5211 12 00	Țesături din bumbac, nealbite, care conțin bumbac sub 85 % din greutate, amestecate în principal sau numai cu fibre sintetice sau artificiale, având o greutate de peste 200 g/m ² , cu legătură diagonală sau încrucișată, al cărei raport de legătură este maximum 4
5407 81 00	Țesături din fire care conțin sub 85 % din greutate filamente sintetice și amestecate în principal sau numai cu bumbac, albite sau nealbite, inclusiv țesături din monofilamente sintetice având minimum 67 decitex, care au cea mai mare dimensiune a secțiunii transversale de maximum 1 mm
5407 82 00	Țesături din fire care conțin sub 85 % din greutate filamente sintetice și amestecate în principal sau numai cu bumbac, vopsite, inclusiv țesături din monofilamente sintetice având minimum 67 decitex, care au cea mai mare dimensiune a secțiunii transversale de maximum 1 mm
5513 11 20	Țesături din fibre discontinue de poliester care conțin sub 85 % din greutate astfel de fibre, amestecate în principal sau numai cu bumbac, având o greutate de maximum 170 g/m ² , cu legătură pânză, nealbite sau albite, cu o lățime de maximum 165 cm
5513 21 00	Țesături din fibre discontinue de poliester care conțin sub 85 % din greutate astfel de fibre, amestecate în principal sau numai cu bumbac, având o greutate de maximum 170 g/m ² , cu legătură pânză, vopsite
5513 41 00	Țesături din fibre discontinue de poliester care conțin sub 85 % din greutate astfel de fibre, amestecate în principal sau numai cu bumbac, având o greutate de maximum 170 g/m ² , imprimate
6101 20 90	Hanorace pentru bărbați sau pentru băieți (inclusiv jachete de schi), bluzoane de vânt și articole similare din bumbac, tricotate sau croșetate
6112 12 00	Treninguri din fibre sintetice, tricotate sau croșetate
6116 10 20	Mănuși, impregnate, îmbrăcate sau acoperite cu cauciuc, tricotate sau croșetate
6116 10 80	Mitene și mănuși cu un deget, impregnate, îmbrăcate sau acoperite cu materiale plastice sau cauciuc, tricotate sau croșetate și mănuși, impregnate, îmbrăcate sau acoperite cu materiale plastice, tricotate sau croșetate
6116 92 00	Mănuși, mitene și mănuși cu un deget din bumbac, tricotate sau croșetate
6116 93 00	Mănuși, mitene și mănuși cu un deget din fibre sintetice, tricotate sau croșetate
6201 93 00	Hanorace pentru bărbați sau pentru băieți, bluzoane de vânt și articole similare din fibre sintetice sau artificiale

Cod NC	Descriere
6203 43 19	Pantaloni și pantaloni scurți pentru bărbați sau băieți, din fibre sintetice (excluzând îmbrăcămintea de lucru)
6204 22 80	Ansambluri pentru femei și fete, din bumbac (excluzând îmbrăcămintea de lucru)
6204 62 90	Șorturi din bumbac pentru femei și fete
6207 91 00	Bluze de corp pentru bărbați sau pentru băieți, halate de baie, halate de casă și articole similare din bumbac
6208 91 00	Bluze de corp și cămăși de zi, chiloți, dezabieuri, halate de baie și articole similare, din bumbac, pentru femei sau fete
6211 43 10	Șorțuri, bluze și altă îmbrăcămintă de lucru pentru femei sau fete, din fibre sintetice sau artificiale
6216 00 00	Mănuși, mitene și mănuși cu un deget
6303 91 00	Transperante, inclusiv perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat, din bumbac, excluzând cele tricotate sau croșetate
6303 92 90	Transperante, inclusiv perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat, din fibre sintetice, excluzând cele neșesute, tricotate sau croșetate
6303 99 90	Transperante, inclusiv perdele și storuri de interior; draperii și garnituri de pat, excluzând cele din bumbac și fibre sintetice sau cele neșesute, tricotate sau croșetate
6304 92 00	Alte articole de amenajări interioare, din bumbac, altele decât tricotate sau croșetate
6307 10 90	Pânze groase pentru spălat podeaua, cârpe de vase, piele de căprioară și cârpe de curățat similare (excluzând cele tricotate sau croșetate și cele neșesute)
6307 90 99	Alte articole textile confecționate, inclusiv tipare de îmbrăcămintă, altele decât tricotate sau croșetate sau din păslă

ANEXA II

PRODUSE CARE FAC OBIECTUL CONTINGENTELOR TARIFARE ANUALE SCUTITE DE TAXE VAMALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3

Produsele cărora li se aplică măsurile se identifică după codul lor NC format din opt cifre. Descrierea acestor coduri se poate găsi în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87. Descrierea codurilor NC este dată numai cu scop informativ.

Nr. de ordine	Cod NC	Descriere	De la intrarea în vigoare până la sfârșitul lui 2012	1.1.2013-31.12.2013
09.2401	2207 10 00	Alcool etilic nedeenaturat cu titru alcoolic real de minimum 80 %	18 750 tone	75 000 tone
09.2409	4107 92 10	Șpalt de față din piele de bovine (inclusiv de bivoli) epilată, cu alte prelucrări după tăbăcire sau semifinisare, altele decât piei întregi	89 tone	356 tone
09.2410	4107 99 10	Piele de bovine (inclusiv de bivoli) epilată, cu alte prelucrări după tăbăcire sau semifinisare, altele decât piei întregi, altele decât piele față naturală (exterioară) neșpăltuită; șpalt de față	90,25 tone	361 tone
09.2411	4203 21 00	Mănuși, mitene și mănuși cu un deget din piele naturală sau reconstituită, special destinate pentru practicarea sporturilor	361,75 tone	1 447 tone
09.2412	4203 29 10	Mănuși, mitene și mănuși cu un deget din piele naturală sau reconstituită, de protecție pentru toate meseriile, special destinate pentru practicarea sporturilor	1 566,5 tone	6 266 tone
09.2413	4203 29 90	Mănuși, mitene și mănuși cu un deget din piele naturală sau reconstituită, pentru bărbați și băieți (altele decât mănușile special destinate pentru practicarea sporturilor, altele decât mănușile de protecție pentru toate meseriile)	62,75 tone	251 tone
09.2414	4203 29 90	Mănuși, mitene și mănuși cu un deget din piele naturală sau reconstituită (altele decât mănușile special destinate pentru practicarea sporturilor, altele decât mănușile de protecție pentru toate meseriile, altele decât pentru bărbați și băieți)	135,5 tone	542 tone
09.2415	5205 23 00	Fire simple, din bumbac din fibre pieptănate care conțin bumbac minimum 85 % din greutate, măsurând maximum 232,56 decitex, dar nu mai puțin de 192,31 decitex (peste 43 de numere metrice, dar maximum 52 numere metrice), necondiționate pentru vânzarea cu amănuntul	1 790 tone	7 160 tone
09.2416	5205 24 00	Fire simple, din bumbac din fibre pieptănate care conțin bumbac minimum 85 % din greutate, măsurând maximum 192,31 decitex, dar nu mai puțin de 125 decitex (peste 52 numere metrice, dar maximum 80 numere metrice), necondiționate pentru vânzarea cu amănuntul	1 276,25 tone	5 105 tone
09.2417	5208 39 00	Alte țesături din bumbac cu legătură pânză, vopsite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate	421,25 tone	1 685 tone
09.2418	5209 39 00	Alte țesături din bumbac cu legătură pânză, vopsite, care conțin bumbac minimum 85 % din greutate și au o greutate de peste 200 g/m ²	689,25 tone	2 757 tone
09.2419	5509 53 00	Fire (altele decât ața de cusut) din fibre discontinue de poliester, amestecate în principal sau numai cu bumbac, necondiționate pentru vânzarea cu amănuntul	3 061 tone	12 244 tone

Nr. de ordine	Cod NC	Descriere	De la intrarea în vigoare până la sfârșitul lui 2012	1.1.2013-31.12.2013
09.2420	6103 32 00	Jachete și blazere pentru bărbați și băieți, din bumbac, tricotate sau croșetate	249,75 tone	999 tone
09.2421	6103 42 00	Pantaloni pentru bărbați sau pentru băieți, salopete cu bretele, pantaloni scurți și șorturi, din bumbac, tricotate sau croșetate (excluzând costumele de baie)	568,75 tone	2 275 tone
09.2422	6107 21 00	Cămăși de noapte și pijamale pentru bărbați și băieți, din bumbac, tricotate sau croșetate	167,5 tone	670 tone
09.2423	6108 31 00	Cămăși de noapte și pijamale pentru femei și fete, din bumbac, tricotate sau croșetate	374,5 tone	1 498 tone
09.2424	6109 90 20	Tricouri (t-shirts) și maiouri de corp, din lână sau din păr fin de animale ori din fibre sintetice sau artificiale, tricotate sau croșetate	297,5 tone	1 190 tone
09.2425	6111 20 90	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, din bumbac, tricotate sau croșetate, pentru sugari (excluzând mănușile, mitenele și mănușile cu un deget)	153,5 tone	614 tone
09.2426	6115 95 00	Ciorapi-chilot, dresuri, ciorapi, șosete și alte articole similare, inclusiv încălțăminte fără talpă aplicată, din bumbac, tricotate sau croșetate (excluzând ciorapii cu compresie progresivă, ciorapii-chilot și dresurile, ciorapii lungi și ciorapii trei-sferturi de damă, având finețea firului simplu sub 67 decitex)	2 263 tone	9 052 tone
09.2427	6204 62 31	Pantaloni și pantaloni scurți din bumbac, din țesături „denim”, pentru femei și fete (excluzând îmbrăcămintea de lucru)	1 892,75 tone	7 571 tone
09.2428	6211 42 90	Obiecte de îmbrăcăminte pentru femei și fete, din bumbac	96,5 tone	386 tone
09.2429	6302 60 00	Lenjerie de toaletă sau de bucătărie, din țesături buclate tip buret („éponge”), din bumbac	9 602 tone	38 408 tone
09.2430	6302 91 00	Lenjerie de toaletă și de bucătărie, din țesături buclate tip buret („éponge”), din bumbac	2 499,25 tone	9 997 tone
09.2431	6403 99 93	Încălțăminte care nu poate fi identificată a fi pentru bărbați sau pentru femei, cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic sau piele reconstituită și cu fețe din piele, cu tălpi interioare de o lungime de minimum 24 cm, excluzând încălțăminte pentru sport și cu un bombeu de protecție din metal la partea anterioară; excluzând încălțăminte care acoperă glezna, excluzând încălțăminte cu talpă de lemn (fără tălpi interioare), excluzând încălțăminte cu căpută confecționată din benzi sau din una sau mai multe bucăți decupate, excluzând papucii de casă	60,5 tone	242 tone
09.2432	6403 99 96	Încălțăminte pentru bărbați, cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic sau piele reconstituită și cu fețe din piele, cu tălpi interioare de o lungime de minimum 24 cm, excluzând încălțăminte pentru sport și cu un bombeu de protecție din metal la partea anterioară; excluzând încălțăminte care acoperă glezna, excluzând încălțăminte cu talpă de lemn (fără tălpi interioare), excluzând încălțăminte cu căpută confecționată din benzi sau din una sau mai multe bucăți decupate, excluzând papucii de casă	363,25 tone	1 453 tone

Nr. de ordine	Cod NC	Descriere	De la intrarea în vigoare până la sfârșitul lui 2012	1.1.2013-31.12.2013
09.2433	6403 99 98	Încălțăminte pentru femei, cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic sau piele reconstituită și cu fețe din piele, cu tălpi interioare de o lungime de minimum 24 cm, excluzând încălțăminte pentru sport și cu un bombeu de protecție din metal la partea anterioară; excluzând încălțăminte care acoperă glezna, excluzând încălțăminte cu talpă de lemn (fără tălpi interioare), excluzând încălțăminte cu căpută confecționată din benzi sau din una sau mai multe bucăți decupate, excluzând papucii de casă	172,75 tone	691 tone

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

